

**Commissie
Integraal
Waterbeheer**

Handleiding nieuwe tabel afvalwatercoëfficiënten

oktober 2000

Overzicht van rapporten van CIW-werkgroep III

- Meten en bemonsteren van afvalwater 1998
- Schadelijkheid versus maatstaf 1998
- Bepaling meetfrequentie ter vaststelling van de vervuilingswaarde van afvalwater 1998
- Financiering zuiveringsbeheer 1999

Inhoudsopgave

1	Inleiding	7
1.1	Algemeen	7
1.2	Doel en inhoud van de handleiding	8
2	Systematiek van de nieuwe tabel afvalwatercoëfficiënten	9
2.1	Algemeen	9
2.2	Artikel 22 Wvo (tabel afvalwatercoëfficiënten)	9
2.3	Besluit vervuilingswaarde ingenomen water	10
2.4	Toepassing van de juiste klasse van de tabel afvalwatercoëfficiënten	14
3	Toepassing nieuwe tabel afvalwatercoëfficiënten	15
3.1	Indeling naar bedrijfscategorie	15
3.2	Historische meetgegevens	17
3.3	Meting, bemonstering en analyse	17
3.4	Beschikking ex artikel 4, zesde lid van het Besluit	21
3.5	Geldigheid van de vervuilingswaarde per m ³ ingenomen water als vastgesteld op basis van artikel 4 van het Besluit	21
4	Aanbevelingen	23
4.1	Plan van aanpak	23
4.2	Inventarisatie van het bedrijvenbestand	23
4.3	Voorlichting heffingplichtigen	23
4.4	Het heffingsproces	23
4.5	Planning technologische werkzaamheden	24
	Lijst van gehanteerde afkortingen en begrippen	25

.....

Bijlagen

- 1 Nieuwe tabel afvalwatercoëfficiënten van artikel 22, derde lid, Wvo
- 2 Artikel 22 Wvo en het Besluit vervuilingswaarde ingenomen water (inclusief toelichting)
- 3 Vergelijking van de oude tabel met de nieuwe klassentabel (transponeringstabel) inclusief toelichting
- 4a Model-beschikking op grond van artikel 4, derde en zesde lid van het Besluit vervuilingswaarde ingenomen water
- 4b Model-beschikking op grond van artikel 4, vierde en zesde lid van het Besluit vervuilingswaarde ingenomen water
- 5 Stroomschema systematiek nieuwe tabel
- 6 Samenstelling subwerkgroep nieuwe tabel afvalwatercoëfficiënten

---

1 Inleiding

1.1 Algemeen

Op 1 januari 2001 treedt in werking de Wet van 16 maart 2000, houdende vervanging van hoofdstuk IV van de Wvo. Bij deze wijziging wordt de wettelijke basis van de verontreinigingsheffing verstevigd door de essentiële elementen in de wet zelf te verankeren. De belangrijkste inhoudelijke wijziging betreft echter het centrale onderwerp van deze handleiding: de introductie van de nieuwe tabel afvalwatercoëfficiënten (artikel 22 Wvo). De toepassing van de tabel houdt in dat de vervuilingswaarde met betrekking tot het zuurstofverbruik van kleinere lozers wordt bepaald op basis van de hoeveelheid in het heffingsjaar ingenomen water en één van de afvalwatercoëfficiënten van de tabel. De nieuwe tabel dient ter vervanging van de huidige tabel afvalwatercoëfficiënten die nu nog in het Uvr en in de belastingverordeningen van de waterschappen zijn opgenomen (in het vervolg van deze handleiding zal vooruitlopend op de inwerkingtreding per 1 januari 2001 worden gesproken van de 'nieuwe tabel' en de 'oude tabel').

De nieuwe tabel bestaat uit vijftien klassen met bijbehorende afvalwatercoëfficiënten. Deze indeling is een vereenvoudiging vergeleken met de oude tabel die vele tientallen afvalwatercoëfficiënten bevat. Elke tabelklasse vertegenwoordigt binnen vastgestelde bandbreedtes een zekere spreiding in vervuilingswaarde per m³ ingenomen water. Kenmerkend voor de nieuwe tabel is de individuele benadering. Voor de indeling in de tabel wordt uitgegaan van de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water van de individuele bedrijfsruimte. De oude tabel ging daarentegen nog uit van een branche-gerichte benadering waarbij voor elke bedrijfscategorie een gemiddelde afvalwatercoëfficiënt was vastgesteld. In tegenstelling tot de oude tabel, staat dus niet meer op voorhand vast welke coëfficiënt van toepassing is. Deze individuele benadering doet recht aan individuele verschillen die binnen een bedrijfscategorie aanwezig kunnen zijn. Een ander verschil met de oude tabel is dat in de nieuwe tabel alle bedrijven in de heffing worden betrokken op basis van de hoeveelheid ingenomen water, terwijl onder de oude tabel nog een aantal bedrijfstakken werd belast op basis van productiegegevens.

Ook het toepassingsbereik van de nieuwe tabel is in vergelijking met de oude tabel vergroot. In de oude tabel was voor een aantal bedrijfstakken nog de beperking opgenomen dat de tabel slechts kon worden toegepast bij een vervuilingswaarde van ten hoogste 100 vervuilingseenheden. De nieuwe tabel is in beginsel bedoeld voor alle bedrijven met een vervuilingswaarde die niet hoger is dan 1.000 vervuilingseenheden. Artikel 22, tweede lid, van de Wvo stelt voor de toepassing van de tabel wel als voorwaarde dat de vervuilingswaarde moet kunnen worden bepaald aan de hand van de hoeveelheid ingenomen water. Dit betekent dat de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water in zekere mate constant dient te zijn in relatie tot de bedrijfsactiviteiten die plaatsvinden.

Onder voorwaarden kan de tabel ook worden toegepast voor bedrijven met een vervuilingswaarde die hoger is dan 1.000 vervuilingseenheden. De heffingsplichtige dient dan aannemelijk te maken dat toepassing van

---

de tabel niet resulteert in een vervuilingswaarde die lager is dan op grond van meting, bemonstering en analyse (artikel 20, eerste lid, van de Wvo) zou zijn vastgesteld. Overigens betekent dit laatste geen wijziging ten opzichte van de oude tabel.

1.2 Doel en inhoud van de handleiding

De invoering van de nieuwe tabel brengt belangrijke organisatorische en juridische consequenties met zich mee voor de belastingheffing van de waterschappen. Met het oog op een zorgvuldige voorbereiding is in opdracht van Commissie Integraal Waterbeheer ten behoeve van de waterschappen de voorliggende handleiding opgesteld. De consequenties van de nieuwe tabel zijn in deze handleiding zo goed mogelijk in kaart gebracht en toegelicht.

Allereerst is in hoofdstuk 2 de systematiek van de nieuwe tabel uiteengezet. Daarbij is met name de betekenis van de relevante bepalingen van de Wvo en de inhoud van het 'Besluit vervuilingswaarde ingenomen water' toegelicht. In hoofdstuk 3 is aan de hand van enkele voorbeelden de toepassing van het Besluit uiteengezet. Daarbij is aandacht gegeven aan de drie methoden op basis waarvan de vervuilingswaarde per m³ kan worden bepaald. In hoofdstuk 4 worden vervolgens enkele aanbevelingen gedaan met betrekking tot het heffingsproces en de voorlichting aan belastingplichtigen.

---

2 Systematiek van de nieuwe tabel afvalwatercoëfficiënten

2.1 Algemeen

De systematiek van de nieuwe tabel volgt uit artikel 22 van de Wvo. Voor de toepassing van de nieuwe tabel dient dit artikel echter te worden gelezen in samenhang met de bepalingen van het Besluit vervuilingswaarde ingenomen water. De tabel zelf met 15 klassen en bijbehorende afvalwatercoëfficiënten is vastgelegd in artikel 22 Wvo. Voor de vaststelling van de toepasselijke tabelklasse dient de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water te worden bepaald. De wijze waarop deze vervuilingswaarde wordt bepaald is neergelegd in het Besluit.

De systematiek van de nieuwe tabel is praktisch weergegeven in het stroomschema van bijlage 5.

2.2 Artikel 22 Wvo (tabel afvalwatercoëfficiënten)

Voor een goed begrip van de werking van de tabel is het nuttig om eerst de bepalingen van artikel 22 van de Wvo nader te beschouwen (zie ook bijlage 2). Dit artikel bestaat uit de volgende vier leden:

Artikel 22, eerste lid, Wvo

In het eerste lid van artikel 22 Wvo is gesteld dat:

- de heffingplichtige aannemelijk moet maken dat het aantal vervuilingseenheden met betrekking tot zuurstofbindende stoffen voor een bedrijfsruimte of een onderdeel daarvan 1.000 of minder bedraagt;
- de heffingplichtige tevens aannemelijk moet maken dat dit aantal vervuilingseenheden ten behoeve van die bedrijfsruimte of dat onderdeel daarvan aan de hand van de hoeveelheid ten behoeve van die bedrijfsruimte of dat onderdeel daarvan ingenomen water, kan worden bepaald. Met andere woorden, er moet een relatie zijn tussen de vervuilingswaarde en de hoeveelheid ingenomen water.

Pas als aan de bovenstaande twee criteria is voldaan wordt de vervuilingswaarde vastgesteld met behulp van de nieuwe tabel.

De vervuilingswaarde van de bedrijfsruimte wordt berekend door de in het kalenderjaar ten behoeve van de bedrijfsruimte ingenomen hoeveelheid water te vermenigvuldigen met de afvalwatercoëfficiënt behorend bij de klasse waarin de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water is gelegen. De formule voor deze berekening luidt als volgt:

A x B waarin:

A = het aantal m³ ingenomen water ten behoeve van de bedrijfsruimte of het onderdeel van de bedrijfsruimte;

B = de afvalwatercoëfficiënt behorende bij de klasse van de in het derde lid opgenomen tabel met de klassegrenzen, waarbinnen de vervuilingswaarde met betrekking tot het zuurstofverbruik per m³ van het afval-

---

water dat vanuit de bedrijfsruimte of het onderdeel van de bedrijfsruimte wordt afgevoerd, is gelegen.

In artikel 17, onderdeel j, Wvo is omschreven wat onder ingenomen water wordt verstaan: geleverd drink- en industriewater, onttrokken grond- en oppervlaktewater en opgevangen hemelwater.

Artikel 22, tweede lid, Wvo

In het tweede lid van artikel 22 Wvo wordt aangekondigd dat nadere regels worden gesteld bij Algemene Maatregel van Bestuur voor de bepaling van de vervuilingsswaarde met betrekking tot het zuurstofverbruik per m³ ingenomen water. Dit heeft vorm gekregen in het Besluit vervuilingsswaarde ingenomen water (zie bijlage 2).

Artikel 22, derde lid, Wvo

In het derde lid van artikel 22 Wvo is de Tabel afvalwatercoëfficiënten opgenomen. Zie voor een praktische weergave bijlage 1 van deze handleiding. De wetgever heeft gekozen voor 15 tabelklassen met marges van 25% tussen coëfficiënt en klassegrenzen.

Artikel 22, vierde lid, Wvo

In het vierde lid is de mogelijkheid gecreëerd voor heffingplichtigen, die beschikken over een bedrijfsruimte of onderdeel daarvan waarvan het aantal vervuilingseenheden meer bedraagt dan 1.000, om de vervuilingsswaarde vast te stellen overeenkomstig het eerste lid.

De criteria voor de toepassing van het eerste lid voor deze heffingplichtigen zijn:

- de heffingplichtige dient aannemelijk te maken dat de berekening van het aantal vervuilingseenheden met behulp van de tabel niet resulteert in een lager aantal dan via meting, bemonstering en analyse vastgesteld zou worden;
- evenals in het eerste lid is vereist dat de vervuilingsswaarde aan de hand van de hoeveelheid ten behoeve van het bedrijf of onderdeel daarvan ingenomen water bepaald kan worden.

Als aan deze vereisten wordt voldaan dient een verzoek om toepassing van het eerste lid gehonoreerd te worden!

Samenvattend kan dus gesteld worden dat de hoofdregel van meting, bemonstering en analyse van het afvalwater van bedrijven met een vervuilingsswaarde van hoger dan 1.000 vervuilingseenheden gehandhaafd blijft (artikel 20 Wvo). Als de heffingplichtige onder de in het eerste lid van artikel 22 Wvo genoemde voorwaarden aannemelijk maakt dat de vervuilingsswaarde aan de hand van het ingenomen water bepaald kan worden dan wordt de tabel toegepast.

2.3 Besluit vervuilingsswaarde ingenomen water

De tekst van het 'besluit vervuilingsswaarde ingenomen water' is opgenomen in bijlage 2. Het Besluit kent drie methoden om de vervuilingsswaarde per m³ ingenomen water te bepalen. Hierna is uitgewerkt onder welke omstandigheden van deze methoden gebruik kan worden gemaakt (zie hiervoor ook het stroomschema van bijlage 5). De methode van artikel 2 gaat uit van de vervuilingsswaarde per m³ ingenomen water per bedrijfs-

---

categorie. De tweede methode gaat uit van historische meetgegevens (artikel 3). Bij de derde methode ten slotte wordt de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water bepaald door middel van (meting,) bemonstering en analyse (artikel 4). Hieronder zijn kort de inhoud en strekking van de diverse bepalingen van het Besluit uiteengezet.

Definitiebepalingen (artikel 1 van het Besluit)

In artikel 1 van het Besluit wordt een aantal begrippen omschreven. De onder letter c vermelde vervuilingswaarde per m³ ingenomen water is de vervuilingswaarde waarmee de toepasselijke klasse kan worden bepaald van de in artikel 22, derde lid, van de Wet opgenomen tabel afvalwatercoëfficiënten.

Vaststelling vervuilingswaarde per m³ ingenomen water naar bedrijfs-categorie (artikel 2 van het Besluit)

In artikel 2 van het Besluit is een bedrijventabel opgenomen op basis waarvan de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water per bedrijfs-categorie forfaitair kan worden vastgesteld. In deze bedrijventabel is per bedrijfs-categorie een vervuilingswaarde per m³ ingenomen water opgenomen. Deze tabel is mede gebaseerd op de oude tabel afvalwatercoëfficiënten. Aan de hand van de bedrijventabel (met bijbehorende vervuilingswaarde per m³ ingenomen water) kan de toepasselijke klasse van de nieuwe tabel afvalwatercoëfficiënten met bijbehorende afvalwatercoëfficiënt worden vastgesteld.

De bedrijventabel van artikel 2 zal ook na de conversie in het heffingsjaar 2001 gehandhaafd blijven en zonodig in de toekomst door de Minister van Verkeer en Waterstaat geactualiseerd worden aan de hand van de toekomstige inschalingen van bedrijfsruimten in bedrijfscategorieën op basis van onderzoek als bedoeld in artikel 4 van het Besluit.

Evenals in de oude tabel afvalwatercoëfficiënten is er een aantal categorieën bedrijfsruimten met een *) aangeduid. De vervuilingswaarde per m³ van het afvalwater afkomstig van de persoonlijke verzorging van werknemers wordt afzonderlijk in aanmerking genomen. Het al dan niet vermelden van een *) hangt samen met de wijze waarop de afvalwatercoëfficiënten zijn omgerekend naar de vervuilingswaarden per m³ ingenomen water van de bedrijventabel van artikel 2 van het Besluit.

Vaststelling vervuilingswaarde per m³ ingenomen water op basis van historische meetgegevens (artikel 3 van het Besluit)

In artikel 3 van het Besluit is beschreven op welke wijze de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water vastgesteld dient te worden van bedrijfsruimten waarvan de vervuilingswaarde in het heffingsjaar voorafgaande aan de toepassing van de klassentabel met behulp van door meting, bemonstering en analyse verkregen gegevens werd vastgesteld. De op de etmalen waarop onderzoek heeft plaatsgehad vastgestelde aantal kilogrammen zuurstofverbruik worden getotaliseerd en gedeeld door het product van het totale aantal op deze etmalen ingenomen m³ water en 49,6. De uitkomst van deze berekening is de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water.

Voor de toepassing van de artikelen 2 en 3 van het Besluit behoeft door heffingplichtigen dus geen onderzoeksinspanning te worden verricht. Aan

---

de hand van voorhanden zijnde gegevens kan de vervuilingsswaarde per m³ ingenomen water eenvoudig worden vastgesteld.

Vaststelling vervuilingsswaarde per m³ ingenomen water op basis van meting, bemonstering en analyse (artikel 4 van het Besluit)

Als naar het oordeel van de heffingplichtige of van de ambtenaar belast met de heffing toepassing van artikel 2 of 3 van het Besluit leidt tot een onjuiste vervuilingsswaarde, kan deze zelf een onderzoek uitvoeren naar de juistheid van de gehanteerde vervuilingsswaarde per m³ ingenomen water. De benodigde inspanning voor een dergelijk onderzoek is afhankelijk gesteld van de geschatte vervuilingsswaarde en geschiedt door middel van meting, bemonstering en analyse, danwel monsterneming en analyse. Dit is vastgelegd in artikel 4 van het Besluit. De heffingplichtige zal een onderzoek aanvragen als naar zijn mening de gehanteerde vervuilingsswaarde per m³ ingenomen water leidt tot een te hoge aanslag (dat wil zeggen de toepassing van een te hoge tabelklasse). De ambtenaar belast met de heffing zal ambtshalve een onderzoek instellen als hij meent dat deze leidt tot een te lage aanslag (eerste lid). Overigens zal naar verwachting slechts een relatief beperkt aantal bedrijven van deze mogelijkheid gebruik maken (daarbij valt met name te denken aan bedrijven die onder de oude tabel op basis van productie werden belast).

Geschatte vervuilingsswaarde

De omvang van het op grond van artikel 4 te verrichten onderzoek is afhankelijk gesteld van de geschatte vervuilingsswaarde. Gelet op de eisen waaraan het onderzoek moet voldoen is een tweedeling gemaakt, te weten bedrijfsruimten waarvan de vervuilingsswaarde minder dan 100 vervuilingseenheden bedraagt en die met een vervuilingsswaarde van 100 vervuilingseenheden of meer.

De vervuilingsswaarde wordt geschat overeenkomstig artikel 2 van dit Besluit en artikel 22 Wvo. Aan de hand van de geschatte hoeveelheid ingenomen water en de afvalwatercoëfficiënt van artikel 22 van de Wvo wordt de geschatte vervuilingsswaarde berekend van de over het heffingsjaar af te voeren stoffen. Let wel: de bedrijventabel van artikel 2 wordt *in dit kader* slechts gehanteerd als hulpmiddel bij de toepassing van artikel 4!

Geschatte vervuilingsswaarde minder dan 100 vervuilingseenheden

Het derde lid van artikel 4 van het Besluit is van toepassing op bedrijfsruimten waarvan de op basis van het tweede lid geschatte vervuilingsswaarde minder dan 100 vervuilingseenheden bedraagt. Voor deze categorie is gelet op de verhouding tussen de kosten van het onderzoek en het bedrag van de heffing een onderzoek op basis van steekbemonsteringen toereikend. Wel dient per onderzoeksetmaal een verzamelmonster samengesteld te worden van ten minste acht over het etmaal verdeelde representatieve deelmonsters (artikel 4, derde lid, onderdeel a, van het Besluit). Het aantal etmalen waarop onderzoek verricht moet worden is afhankelijk van de geschatte vervuilingsswaarde (derde lid, onderdeel b), ten minste 4 en ten hoogste 10 etmalen.

In artikel 4, derde lid, onderdelen c t/m f, van het Besluit, is bepaald op welke wijze de uitkomsten van het onderzoek tot de gezochte vervuilingsswaarde per m³ ingenomen water herleid dienen te worden.

Correctie voor ingenomen water dat niet wordt afgevoerd

In het derde lid, onderdeel e is bepaald dat als door heffingsplichtige aannemelijk wordt gemaakt dat 25% of meer van het ingenomen water niet wordt afgevoerd de uitkomst van het onderzoek voor het niet afgevoerde percentage wordt gecorrigeerd. Omdat alleen bemonstering en analyse plaats heeft gehad en geen meting van het geloosde afvalwater zou, als de analyseresultaten van het geloosde water op de ingenomen waterhoeveelheid worden toegepast, dit leiden tot een te hoge vervuilingswaarde per m³ ingenomen water.

Aangezien ook de klassegrenzen een bandbreedte van plus en min 25% hebben en bij de oude tabel in artikel 15, eerste lid, onderdeel b van het Uvr en in het overeenkomstige artikel van de belastingverordening van de kwaliteitsbeheerders een criterium van 25% is gesteld, is bij dit percentage aansluiting gezocht. Hiermee wordt voorkomen dat voor geringe afwijkingen steeds een correctie moet worden bepaald.

Geschatte vervuilingswaarde 100 vervuilingseenheden of meer

Het vierde lid van artikel 4 van het Besluit is van toepassing op bedrijfsruimten waarvan op basis van het tweede lid is geschat dat de vervuilingswaarde 100 vervuilingseenheden of meer bedraagt.

Voor deze categorie geldt dat de meting, bemonstering en analyse conform de geldende voorschriften van Bijlage I van het Uvr en de hiervoor reeds genoemde belastingverordening geschieden. Afhankelijk van de hoogte van de geschatte vervuilingswaarde ten minste gedurende één week en ten hoogste gedurende vier weken meting, bemonstering en analyse plaats te hebben. Voor bedrijven met een vervuilingswaarde hoger dan 1.000 vervuilingseenheden geldt een maximum van 12 meetweken. Deze periode dient wat betreft bedrijfsomstandigheden representatief te zijn voor het heffingsjaar waarin het onderzoek plaatsvindt (artikel 4, vierde lid, onderdeel a en b, van het Besluit). In het vierde lid, onderdeel c en d, is bepaald op welke wijze de uitkomsten van het onderzoek dienen te worden herleid tot de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water (teneinde tot een vaststelling van de toepasselijke klasse van de tabel afvalwatercoëfficiënten te komen). Bij de toepassing van het vierde lid is een correctie voor ingenomen water dat niet wordt afgevoerd overigens niet aan de orde (aangezien bij de methode het debiet wordt gemeten en verdisconteerd in de berekening van de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water).

Voorschriften van meting, bemonstering en analyse

In artikel 4, vijfde lid, van het Besluit worden de voorschriften als vastgelegd in de belastingverordening van het waterschap onderscheidenlijk in Bijlage I van het Uvr van overeenkomstige toepassing verklaard voor meting, bemonstering en analyse als bedoeld in artikel 4, vierde lid van dit besluit. De monsternamen en analyse als bedoeld in artikel 4, derde lid, van het Besluit worden afzonderlijk vermeld, omdat daarbij geen meting plaatsvindt en de monsternamen in afwijking van de voorschriften geschiedt (de afwijkende voorschriften voor steekbemonstering zijn in artikel 4, derde lid, van het Besluit zelf opgenomen).

Beschikking ex artikel 4 van het Besluit

In artikel 4, zesde lid, van het Besluit, is geregeld dat de ambtenaar belast met de heffing bij de beslissing op de aanvraag in de voor bezwaar vatbare beschikking voorschriften kan geven ten aanzien van de uitvoering van het onderzoek.

Ten slotte is in artikel 4, zevende lid, van het Besluit met het oog op de rechtszekerheid vastgelegd dat de op basis van artikel 4 bepaalde vervuilingswaarde per m³ ingenomen water geldt tot het heffingsjaar waarin dit artikel hetzij door de heffingplichtige, hetzij door de inspecteur opnieuw wordt toegepast.

2.4 Toepassing van de juiste klasse van de tabel afvalwatercoëfficiënten

Nadat met behulp van een van de methoden van het Besluit de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water is bepaald, wordt de toepasselijke klasse van de tabel afvalwatercoëfficiënten vastgesteld. Met hulp van de bij de klasse behorende afvalwatercoëfficiënt kan de totale vervuilingswaarde van het geloosde afvalwater (de jaarvracht) worden berekend.

Bij de berekening van de belastingaanslag past de ambtenaar belast met de heffing de afvalwatercoëfficiënt toe van de tabelklasse binnen de grenzen waarvan de vastgestelde vervuilingswaarde per m³ ingenomen water is gelegen. Elk jaar wordt deze afvalwatercoëfficiënt toegepast, totdat:

- de heffingplichtige of de ambtenaar belast met de heffing aan de hand van monsterneming en analyse, onderscheidenlijk aan de hand van meting, bemonstering en analyse een zodanige vervuilingswaarde per m³ ingenomen water vaststelt, dat het bedrijf in een andere tabelklasse valt;
- veranderingen in de bedrijfsomstandigheden een zodanige wijziging van de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water tot gevolg heeft, dat het bedrijf in een andere tabelklasse valt (bijvoorbeeld omdat blijkt dat het bedrijf bij de toepassing van artikel 2 van het Besluit tot een andere bedrijfscategorie behoort);
- de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water zoals weergegeven in artikel 2 van het Besluit bij algemene maatregel van bestuur zodanig wordt gewijzigd, dat een andere tabelklasse van toepassing wordt.

---

3 Toepassing nieuwe tabel afvalwatercoëfficiënten

3.1 Indeling naar bedrijfscategorie

Met behulp van de bedrijventabel kunnen de 'oude' tabelbedrijven dus ingeschaald worden in de klasse van de nieuwe tabel evenals de nieuwe bedrijven waarvan geen historische gegevens voorhanden zijn. De inschaling kan per bedrijfsonderdeel plaatsvinden onder voorwaarde dat de hoeveelheid ingenomen water ook afzonderlijk kan worden vastgesteld. De werking van artikel 2 van het Besluit kan aan de hand van de volgende twee voorbeelden worden toegelicht:

Voorbeeld 1

Een bedrijf dat is in te delen in de bedrijfscategorie elektrotechnische industrie heeft 300 werknemers en een hoeveelheid ingenomen leidingwater van 20.000 m³/jaar. Er wordt geen grondwater onttrokken of oppervlaktewater ingenomen.

Uit de tabel van artikel 2 van het Besluit volgt dat de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water 0,0070 v.e./m³ bedraagt. Deze vervuilingswaarde per m³ ingenomen water is gelegen tussen de klassegrenzen van klasse 5. Voor klasse 5 geldt een afvalwatercoëfficiënt van 0,0060 v.e./m³ in het heffingsjaar ingenomen water.

De bedrijfscategorie elektrotechnische industrie heeft in de tabel van artikel 2 van het Besluit een * (zie bijlage 2). Dit houdt in, dat in de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water voor de elektrotechnische industrie het afvalwater afkomstig van de persoonlijke verzorging van werknemers niet is verdisconteerd. Voor afvalwater afkomstig van de persoonlijke verzorging van werknemers is een vervuilingswaarde per m³ ingenomen water bepaald van 0,023 v.e./m³ welke overeenkomt met klasse 8 uit de tabel van artikel 22, derde lid, Wvo.

Indien de hoeveelheid gebruikt water voor persoonlijke verzorging niet apart wordt vastgesteld door een deelwatermeter dan dient deze hoeveelheid te worden geschat.

De gemiddelde hoeveelheid gebruikt water per werknemer bedraagt 11 m³/jaar.

Het aantal vervuilingseenheden wordt als volgt vastgesteld:

- Afvalwater persoonlijke verzorging:

$$300 \text{ werknemers} \times 11 \text{ m}^3/\text{werknemer} = 3.300 \text{ m}^3/\text{jaar}$$
$$3.300 \times 0,023 \text{ v.e./m}^3 = 75,9 \text{ v.e.}$$

- Afvalwater afkomstig van de bedrijfsruimte:

$$(20.000 - 3.300) \times 0,0060 \text{ v.e./m}^3 = 100,2 \text{ v.e.}$$

Het totaal aantal vervuilingseenheden wordt vastgesteld op 176,1 v.e

---

Voorbeeld 2

Een voetbalvereniging gebruikt in een heffingsjaar 2.500 m³ leidingwater. Daarnaast onttrekt de vereniging 1.200 m³ grondwater om de velden in de zomerperiode te sproeien.

Uit de tabel in artikel 2 volgt dat de voetbalvereniging valt onder de niet in deze tabel vermelde bedrijven of onderdelen daarvan met een vervuilingswaarde per m³ ingenomen water van 0,023 v.e./m³. Voor het vaststellen van het aantal vervuilingseenheden vindt indeling plaats in klasse 8 met een afvalwatercoëfficiënt van 0,023 v.e./m³ ingenomen water in het heffingsjaar.

Conform artikel 22, tweede lid, van de Wvo wordt het aantal vervuilingseenheden als volgt vastgesteld:

$$(2.500 \text{ m}^3 + 1.200 \text{ m}^3) \times 0,023 \text{ v.e./m}^3 \text{ ingenomen water} = 85,1 \text{ v.e.}$$

De voetbalvereniging is het met deze berekening niet eens omdat de 1.200 m³ grondwater niet wordt geloosd op de riolering of oppervlaktewater. Bovendien werd deze hoeveelheid in voorgaande jaren ook niet in de berekening van de definitieve aanslag betrokken.

Formeel dient de voetbalvereniging volgens artikel 4, derde lid, van het Besluit gedurende 10 representatieve etmalen het afvalwater te laten bemonsteren en analyseren.

Na uitvoering van het onderzoek blijkt het aantal vervuilingseenheden van het afvalwater 0,023 v.e./m³ te bedragen.

Van de ingenomen hoeveelheid water wordt 32,4% niet afgevoerd. Volgens artikel 4, derde lid, onder e, moet het aantal vervuilingseenheden per m³ hiervoor worden gecorrigeerd.

Na correctie bedraagt het aantal vervuilingseenheden per m³ $0,676 \times 0,023 = 0,016$ v.e./m³. De gevonden vervuilingswaarde per m³ ingenomen water behoort bij klasse 7 (> 0,012 - 0,018) van de in artikel 22, derde lid, van de wet opgenomen tabel. De voor het berekenen van de definitieve aanslag zuiveringslasten toe te passen afvalwatercoëfficiënt bedraagt 0,015 v.e./m³.

De vervuilingswaarde bedraagt:

$$(2.500 \text{ m}^3 + 1.200 \text{ m}^3) \times 0,015 \text{ v.e./m}^3 = 55,5 \text{ v.e.}$$

De hierboven omschreven procedure is de formele weg. Er kan ook voor een meer praktische benadering worden gekozen:

Het sproeien van de velden wordt als een apart bedrijfsonderdeel aangemerkt. Aangezien geen afvalwater afkomstig van dit onderdeel wordt geloosd op de riolering of oppervlaktewater is het bepalen van de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water niet zinvol. Voor de kantine en aanliggende kleedkamers is de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water 0,023 v.e./m³. Voor het berekenen van de aanslag zuiveringslasten bedraagt de toe te passen afvalwatercoëfficiënt 0,023 v.e./m³ (klasse 8).

De vervuilingswaarde bedraagt :

$$2.500 \text{ m}^3 \times 0,023 \text{ v.e./m}^3 = 57,5 \text{ v.e.}$$

3.2 Historische meetgegevens

In artikel 3 van het Besluit is opgenomen dat voor het vaststellen van de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water gebruik gemaakt dient te worden van beschikbare historische gegevens van het voorgaande heffingsjaar. Deze mogelijkheid is beperkt tot historische gegevens van meting, bemonstering en analyse die zijn verkregen in het kader van de bepaling van de vervuilingswaarde in het heffingsjaar dat voorafgaat aan de toepassing van artikel 22 van de Wet.

Berekening van de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water vindt plaats door het aantal kilogrammen zuurstofverbruik van de afgevoerde stoffen over de etmalen waarover meting, bemonstering en analyse heeft plaatsgevonden te delen door het aantal m³ ingenomen water over de etmalen waarover meting, bemonstering en analyse heeft plaatsgevonden. De uitkomst van deze berekening wordt vervolgens gedeeld door 49,6.

Een belangrijke voorwaarde voor toepassing van dit artikel is wel dat:

- de lozingssituatie tijdens de uitgevoerde meting representatief is voor de lozingssituatie in het gehele heffingsjaar. De belastingplichtige dient dit aan te tonen;
- de bedrijfsomstandigheden gelijk zijn gebleven.

Voorbeeld 3

Een bedrijf heeft in het voorgaande heffingsjaar gedurende één week een afvalwateronderzoek uitgevoerd ter vaststelling van de vervuilingswaarde van het afvalwater. De resultaten van het afvalwateronderzoek worden in onderstaande tabel weergegeven.

Dagen	Periode van	Tot	Inname m ³ /per.	Debiet m ³ /per.	CZV mg O ₂ /l	N-kj mg N/l	Zuurstofverbruik g O ₂	
1	Ma-di	5 jan	6 jan	15	16	2.080	259	52.218,1
1	Di-wo	6 jan	7 jan	10	4,1	4.100	544	27.002,9
1	Wo-do	7 jan	8 jan	11	7,9	3.650	453	45.189,7
1	Do-vr	8 jan	9 jan	10	7,9	4.060	533	51.316,9
3	Vr-ma	9 jan	12 jan	14	3,9	6.730	911	42.483,8
7	Totalen		60	39,8			218.211,4	

Het aantal kilogrammen zuurstofverbruik van de afgevoerde stoffen over de etmalen waarover meting, bemonstering en analyse hebben plaatsgevonden bedraagt 218.211,4 kg. Het aantal m³ ingenomen water over de etmalen waarover meting, bemonstering en analyse hebben plaatsgevonden bedraagt 60 m³.

De vervuilingswaarde per m³ ingenomen water wordt als volgt berekend:
 $218,2114 / (60 \times 49,6) = 0,073 \text{ v.e./m}^3$.

De bepaalde vervuilingswaarde van 0,073 v.e./m³ ingenomen water valt tussen de klassegrenzen van klasse 11 met een afvalwatercoëfficiënt van 0,088 v.e./m³ ingenomen water (in het heffingsjaar).

3.3 Meting, bemonstering en analyse

Indien de heffingplichtige of de waterkwaliteitsbeheerder door middel van meting, bemonstering en analyse de klasse van artikel 22, derde lid, Wvo

---

wil bepalen op basis waarvan het aantal vervuilingseenheden met betrekking tot het zuurstofverbruik in een kalenderjaar voor een bedrijfsruimte of een onderdeel daarvan wordt vastgesteld, dan vindt artikel 4 van het Besluit toepassing.

In artikel 4 worden van de heffingplichtige of de waterkwaliteitsbeheerder afhankelijk van het aantal geschatte vervuilingseenheden de volgende inspanningsverplichtingen gevraagd.

Geschatte vervuilingswaarde van minder dan 100 v.e. (artikel 4, tweede en derde lid)

Op basis van artikel 4, tweede lid, dient voor het bepalen van het aantal etmalen waarop monsterneming en analyse dient plaats te vinden eerst de vervuilingswaarde te worden geschat. Schatting vindt plaats door toepassing van artikel 2 van het Besluit. Uit de op basis van het onderzoek bepaalde vervuilingswaarde per m³ ingenomen water volgt de toepasselijke klasse zoals genoemd in artikel 22 van de Wvo.

De geschatte vervuilingswaarde bedraagt de (geschatte) hoeveelheid gebruikt water vermenigvuldigd met de afvalwatercoëfficiënt van de betreffende klasse.

Bedraagt de geschatte vervuilingswaarde minder dan 100 vervuilingseenheden dan dient monsterneming en analyse als volgt plaats te vinden:

- per etmaal dient een representatief verzamelmonster te worden samengesteld door op ten minste 8 representatieve tijdstippen een deelmonster te nemen;
- het aantal etmalen waarop monsterneming en analyse plaats dient te vinden is afhankelijk van de geschatte vervuilingswaarde en wordt weergegeven in artikel 4, derde lid, onder b van het Besluit;
- met betrekking tot de behandeling van het verzamelmonster wordt verwezen naar de voorschriften in de verordening van de kwaliteitsbeheerder, onderscheidenlijk in bijlage 1 van het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren;
- in een voor een bezwaar vatbare beschikking geeft de ambtenaar belast met de heffing in ieder geval de volgende voorschriften:
  - gedurende welke representatieve etmalen bemonstering geschiedt;
  - gedurende welke, voor dat etmaal representatieve tijdstippen bemonstering geschiedt;
  - de berekeningswijze van de resultaten van de bemonstering tot een vervuilingswaarde per m³ ingenomen water en indeling in een klasse;
  - de bepaling van de hoeveelheid ingenomen water;
  - de melding van veranderingen die van invloed zijn op de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water.

Bij toepassing van artikel 4, derde lid, van het Besluit vindt geen debietmeting van de geloosde hoeveelheid afvalwater plaats. De afvalwatercoëfficiënt wordt rechtstreeks berekend uit het resultaat van de analyses. In eerste instantie wordt ervan uitgegaan dat de ingenomen hoeveelheid water gelijk is aan de hoeveelheid geloosd afvalwater. Indien dit uitgangspunt leidt tot een onredelijke en significant afwijkende berekening van de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water, dan dient de heffingplichtige aannemelijk te maken wat de verhouding is tussen de hoeveelheid ingenomen water en de hoeveelheid geloosd afvalwater. Bij het vaststellen van de berekeningswijze in de beschikking kan hier rekening mee worden gehouden (artikel 4, derde lid, onderdeel e).

De waterkwaliteitsbeheerder kan in de beschikking ook opnemen, dat gedurende het aantal etmalen dat bemonstering geschiedt de begin- en eindstand van de hoeveelheid ingenomen water wordt opgenomen. Op deze wijze kan na afloop van het heffingsjaar worden bepaald of de hoeveelheid ingenomen water gedurende de bemonsterde etmalen representatief is ten opzichte van de jaarhoeveelheid ingenomen water.

In de beschikking kan worden opgenomen, dat de klasse die volgt uit de resultaten van de bemonstering wordt toegepast onder de voorwaarde van een representatief gebruik van de hoeveelheid ingenomen water gedurende de etmalen waarop bemonstering heeft plaatsgevonden.

Voorbeeld 4

Het bedrijf is een grafisch bedrijf en wordt op basis van artikel 2 van het Besluit ingedeeld in klasse 8 met een afvalwatercoëfficiënt van 0,023. De jaarhoeveelheid ingenomen water bedraagt 1.956 m³/jaar.

Het bedrijf is met de indeling in klasse 8 niet eens en verzoekt om toepassing van artikel 4 van het Besluit. Bij toepassing van artikel 4, tweede lid van het Besluit bedraagt de geschatte vervuilingswaarde 45 v.e.

De ambtenaar belast met de heffing geeft een voor een bezwaar vatbare beschikking af waarin is opgenomen dat:

- gedurende 6 met data genoemde etmalen bemonsteringen moeten worden uitgevoerd tussen 08.00 uur en 18.00 uur met een tijdsinterval van 30 minuten. Het volume van het deelmonster bedraagt 150 ml;
- de uit de analysesresultaten berekende vervuilingswaarde per m³ ingenomen water wordt gebruikt voor indeling in een klasse.

In onderstaande tabel worden de resultaten van het onderzoek weergegeven.

Dag	CZV (mg O ₂ /l)	N-kj (mg N/l)	Zuurstofverbruik (g O ₂ /m ³)
1	450	40	632,8
2	300	35	459,95
3	550	25	664,25
4	350	30	487,1
5	425	40	607,8
6	350	25	464,25
Totaal			3.316,15

Het gemiddelde zuurstofverbruik per etmaal bedraagt 552,69 g O₂/m³. De vervuilingswaarde per m³ ingenomen water bedraagt 552,69 / 4.9600 = 0,011 v.e./ m³.

De bepaalde vervuilingswaarde van 0,011 v.e./m³ ingenomen water valt tussen de klassegrenzen van klasse 6 met een afvalwatercoëfficiënt van 0,0094 v.e./m³ in het heffingsjaar ingenomen water.

Voorbeeld 5

Het bedrijf betreft een metaalproducten- en machine-industrie en heeft conform artikel 2 van het Besluit een vervuilingswaarde per m³ ingenomen water van 0,013 v.e. m³ (in deze coëfficiënt is géén rekening gehouden met koelwater). Het bedrijf wordt ingedeeld in klasse 7 met een afvalwatercoëfficiënt van 0,015 v.e./m³ ingenomen water in het heffingsjaar.

De jaarhoeveelheid ingenomen water bedraagt 5.000 m³, waarvan 2.000 m³ koelwater dat niet door het productieproces is verontreinigd. Het koel-

---

water wordt vastgesteld door een aparte deelwatermeter.
Het bedrijf is het met de indeling in klasse 7 niet eens en verzoekt om toepassing van artikel 4, derde lid, van het Besluit. Toepassing van artikel 4, tweede lid, van het Besluit leidt tot een geschatte vervuilingsswaarde van $(5.000 - 2.000) \text{ m}^3/\text{jaar} \times 0,015 \text{ v.e./m}^3/\text{jaar} = 45 \text{ v.e.}$ De waterkwaliteitsbeheerder geeft dezelfde beschikking af als in voorbeeld 4. Er is echter maar één lozingspunt op de gemeentelijk riolering zodat bij de monsterneming ook het koelwater wordt meegenomen.

Het rekenkundig gemiddelde zuurstofverbruik bedraagt $545,6 \text{ g O}_2/\text{m}^3$. Hierin is ook het koelwater verdisconteerd.
De vervuilingsswaarde per m^3 ingenomen water bedraagt $545,6 / 49.600 = 0,011 \text{ v.e./m}^3$.

De bepaalde vervuilingsswaarde van $0,011 \text{ v.e./m}^3$ ingenomen water valt tussen de klassegrenzen van klasse 6 een afvalwatercoëfficiënt van $0,0094 \text{ v.e./m}^3$ in het heffingsjaar ingenomen water. Met dien verstande dat er geen aftrek meer wordt toegestaan voor het koelwater. De vervuilingsswaarde bedraagt $5.000 \text{ m}^3/\text{jaar} \times 0,0094 \text{ v.e./m}^3/\text{j} = 47 \text{ v.e.}$

Geschatte vervuilingsswaarde van 100 v.e. of meer (artikel 4, vierde lid)

Indien toepassing van artikel 4, tweede lid, van het Besluit resulteert in een geschatte vervuilingsswaarde van 100 v.e. of meer dan dient meting, bemonstering en analyse als volgt plaats te vinden:

- het aantal etmalen waarover meting, bemonstering en analyse dient plaats te vinden is afhankelijk van de voor het heffingsjaar geschatte vervuilingsswaarde;
- voor de uitvoering van de meetweek zijn de geldende voorschriften in de verordening van de kwaliteitsbeheerder, onderscheidenlijk bijlage 1 van het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren van toepassing.

Voorbeeld 6

Het bedrijf betreft een winkel met worstmakerij en slachterij.
Op basis van artikel 2 van het Besluit bedraagt de vervuilingsswaarde per m^3 ingenomen water $0,048 \text{ v.e./m}^3$.
Toepassing van artikel 4, tweede lid, van het Besluit resulteert in een geschatte vervuilingsswaarde van 200 v.e. op basis van een hoeveelheid ingenomen water per jaar van 3.571 m^3 .
Het bedrijf is het met de indeling in klasse 10 niet eens en verzoekt om toepassing van artikel 4, vierde lid, van het Besluit.
De ambtenaar belast met de heffing geeft een voor bezwaar vatbare beschikking af waarin onder andere is opgenomen dat:
meting, bemonstering en analyse van het afvalwater afkomstig van de bedrijfsruimte, inclusief sanitair afvalwater, ter plaatse van de controleput gedurende één meetweek dient plaats te vinden.

In de tabel op de volgende pagina worden de resultaten van het onderzoek weergegeven.

Dagen	Periode van	Tot	Inname m ³ /per.	Debiet m ³ /per.	CZV mg O ₂ /l	N-kj mg N/l	Zuurstofverbruik Kg O ₂ /per.	
1	ma-di	5 jan	6 jan	15	16	2.100	260	52,61
1	di-wo	6 jan	7 jan	10	8	4.100	550	52,91
1	wo-do	7 jan	8 jan	11	10	3.650	450	57,07
1	do-vr	8 jan	9 jan	10	9	4.060	530	58,34
3	vr-ma	9 jan	12 jan	14	13	6.700	900	140,57
7	Totalen		60	56			361,50	

De vervuilingswaarde per m³ ingenomen water wordt als volgt berekend:
 $361,50 / 60 / 49,6 = 0,12 \text{ v.e./m}^3$.

De bepaalde vervuilingswaarde van 0,12 v.e./m³ ingenomen water valt tussen de klassegrenzen van klasse 12 met een afvalwatercoëfficiënt van 0,14 v.e./m³ ingenomen water.

3.4 Beschikking ex artikel 4 , zesde lid, van het Besluit

Op aanvraag van de heffingplichtige geeft de ambtenaar belast met de heffing een beschikking af. In deze voor bezwaar vatbare beschikking moeten in ieder geval de volgende voorschriften zijn opgenomen:

- gedurende welke representatieve etmalen bemonstering geschiedt (artikel 4, derde lid);
- gedurende welke voor dat etmaal representatieve tijdstippen bemonstering geschiedt (artikel 4, derde lid);
- gedurende welke representatieve meetwe(e)k(en) meting, bemonstering en analyse geschiedt (artikel 4, vierde lid);
- welke afvalwaterstromen afkomstig van een bedrijfsruimte of onderdeel van een bedrijfsruimte in het onderzoek worden betrokken;
- welke administratie de heffingplichtige dient te voeren ten aanzien van de hoeveelheid ingenomen water en geloosd afvalwater per etmaal gedurende het onderzoek en per kalenderjaar;
- de wijze waarop de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water wordt berekend.

In de bijlagen 4a en b wordt een beschikking weergegeven met standaard voorschriften. Afhankelijk van het aantal vervuilingseenheden met betrekking tot het zuurstofverbruik, de verschillende afvalwaterstromen afkomstig van de bedrijfsruimte of het onderdeel van de bedrijfsruimte moeten de voorschriften worden aangepast of weggelaten.

3.5 Geldigheid van de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water als vastgesteld op basis van artikel 4 van het Besluit

Op grond van het bepaalde in artikel 4, zevende lid, van dit Besluit geldt de toepassing van de op basis van dit artikel vastgestelde vervuilingswaarde tot het moment waarop deze door één der partijen wordt betwist. Dit kan uitsluitend als het tegenbewijs wordt geleverd door middel van het in dit artikel voorgeschreven onderzoek. Ook de kwaliteitsbeheerder kan bij gerede twijfel aan de juistheid van de vastgestelde vervuilingswaarde per m³ ingenomen water conform genoemd artikel een onderzoek uitvoeren. Uiteraard kan een heffingplichtige de juistheid van de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water en de op basis daarvan toegepaste tabelklasse betwisten door tegen de (voorlopige) aanslag bezwaar te maken.

---

4 Aanbevelingen

4.1 Plan van aanpak

Het verdient aanbeveling om ter voorbereiding van de implementatie van de nieuwe tabel afvalwatercoëfficiënten een plan van aanpak op te stellen. Daarin zouden in ieder geval de volgende elementen aan bod moeten komen:

- de interne inventarisatie van het bedrijvenbestand (zie de conversie-tabel van bijlage 3);
- de voorlichting van de belastingplichtigen;
- de planning en indeling van het heffingsproces;
- de planning van de technologische werkzaamheden.

4.2 Inventarisatie van het bedrijvenbestand

Bij de inventarisatie van het bedrijvenbestand zijn de volgende categorieën met name van belang:

- meetbedrijven met een vervuilingswaarde tussen 100 en 1.000 v.e.; deze bedrijven kunnen een beroep doen op artikel 22 van de Wet. Indien deze bedrijven dat wensen kunnen zij er uiteraard voor kiezen om geen gebruik te maken van de tabel, maar te blijven meten, bemonsteren en analyseren;
- tabelbedrijven die uitgaande van de transponeringstabel van bijlage in samenhang met de klassenindeling van de nieuwe tabel met een hogere afvalwatercoëfficiënt zullen worden geconfronteerd;
- bedrijven die onder de oude tabel werden aangeslagen op basis van productiecijfers.

4.3 Voorlichting heffingplichtigen

In de tweede plaats is het raadzaam om over de systematiek van de nieuwe tabel in algemene zin voorlichting te geven aan alle tabel- en meetbedrijven. In de tweede plaats verdient het aanbeveling om aan de categorieën bedrijven als genoemd onder 4.2 in meer gedetailleerde zin afzonderlijk voor te lichten. Daarbij zal tevens aandacht moeten worden gegeven aan de mogelijkheid van een aanvraag in de zin van artikel 4 van het Besluit. In verband met de planning zou een termijn kunnen worden gesteld waarbinnen een dergelijke aanvraag moet zijn gedaan.

4.4 Het heffingsproces

De inrichting van het heffingsproces kan in beginsel per waterschap verschillend zijn. Elk waterschap afzonderlijk kan dit naar eigen inzicht invullen en de heffingplichtigen daarover inlichten. Een aantal aspecten dient daarbij aan bod te komen:

- de regeling van de aanvragen op grond van artikel 4 van het Besluit;
- de organisatie van het afgeven van beschikkingen op grond van artikel 4 van het Besluit;

-
- de mogelijkheid van bezwaar en beroep tegen de beschikking;
  - de oplegging van voorlopige aanslagen (doorgaans op basis van de laatst bekende definitieve aanslag);
  - de mogelijkheid van bezwaar en beroep tegen de voorlopige aanslagen;
  - het aangiftetraject;
  - de oplegging van definitieve aanslagen;
  - de mogelijkheid van bezwaar en beroep tegen de definitieve aanslagen.

4.5 Planning technologische werkzaamheden

In verband met de advisering ten aanzien van verzoeken om toepassing van artikel 4 van het Besluit zal een inschatting nodig zijn van de uit te voeren controlewerkzaamheden. Tevens zal een inschatting moeten worden gemaakt van de mate waarin het waterschap zelf de toepassing van artikel 4 van het Besluit wenst in te roepen en van de werkzaamheden die daarmee samenhangen.

Lijst van gehanteerde afkortingen en begrippen

Met het oog op de leesbaarheid van de handleiding zijn afkortingen en begrippen die veelvuldig worden gehanteerd in de tekst afgekort. Het betreft met name begrippen uit de regelgeving:

Wvo:	Wet verontreiniging oppervlaktewateren;
Uvr:	Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijks- wateren;
Het Besluit:	Besluit houdende regels voor de toe- passing van artikel 22 van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Besluit vervuilingswaarde ingenomen water);
Bedrijfsruimte:	Een naar zijn aard en inrichting als afzonderlijk geheel te beschouwen terrein of ruimte, niet zijnde een woon- ruimte;
Ingenomen water:	Geleverd drink- en industriewater, ontrokken grond- en oppervlaktewater en opgevangen hemelwater;
De tabel afvalwatercoëfficiënten:	De tabel als opgenomen in artikel 22, derde lid, van de Wvo;
De bedrijventabel:	De tabel als opgenomen in artikel 2 van het Besluit;
De vervuilingswaarde per m ³ ingenomen water:	De vervuilingswaarde, bedoeld in artikel 22, tweede lid, van de Wvo;
Geschatte vervuilingswaarde:	Dit is de overeenkomstig artikel 22 van de Wvo en artikel 2 van het Besluit aan de hand van de geschatte hoeveelheid ingenomen water berekende vervuiling- swaarde met betrekking tot het zuurstof- verbruik van de over het heffingsjaar af te voeren stoffen.

Bijlagen

- .....
- Bijlage 1 Nieuwe tabel afvalwatercoëfficiënten van artikel 22, derde lid, Wvo
  - Bijlage 2 Artikel 22 Wvo en het Besluit vervuilingswaarde ingenomen water (inclusief toelichting)
  - Bijlage 3 Vergelijking van de oude tabel met de nieuwe klassentabel (transponeringstabel) inclusief toelichting
  - Bijlage 4a Model-beschikking op grond van artikel 4, derde en zesde lid van het Besluit vervuilingswaarde ingenomen water
  - Bijlage 4b Model-beschikking op grond van artikel 4, vierde en zesde lid van het Besluit vervuilingswaarde ingenomen water
  - Bijlage 5 Stroomschema systematiek nieuwe tabel

Bijlage 1 Nieuwe tabel afvalwatercoëfficiënten van artikel 22, derde lid, Wvo

---

Klasse	Afvalwatercoëfficiënten	Grenzen *
1	0,0010	> 0 0,0013
2	0,0016	0,0020
3	0,0025	0,0031
4	0,0039	0,0048
5	0,0060	0,0075
6	0,0094	0,012
7	0,015	0,018
8	0,023	0,029
9	0,036	0,045
10	0,056	0,070
11	0,088	0,11
12	0,14	0,17
13	0,21	0,27
14	0,33	0,42
15	0,5	> 0,42

* Ondergrens is >, bovengrens is opgegeven waarde.

Bijlage 2 Artikel 22 Wvo en het Besluit vervuilingswaarde ingenomen water (inclusief toelichting)

Artikel 22

1. Indien door de heffingplichtige aannemelijk is gemaakt dat het aantal vervuilingseenheden met betrekking tot het zuurstofverbruik in een kalenderjaar voor een bedrijfsruimte of een onderdeel daarvan, die hij gebruikt, 1000 of minder bedraagt, en dat dit aantal aan de hand van de hoeveelheid ten behoeve van die bedrijfsruimte of dat onderdeel van die bedrijfsruimte ingenomen water bepaald kan worden, wordt dat aantal in afwijking van artikel 20, eerste lid, vastgesteld volgens de formule: $A \times B$, waarbij,

A = het aantal m³ in het kalenderjaar ten behoeve van de bedrijfsruimte of het onderdeel van de bedrijfsruimte ingenomen water;

B = de afvalwatercoëfficiënt behorende bij de klasse van de in het derde lid opgenomen tabel met de klassegrenzen waarbinnen de vervuilingswaarde met betrekking tot het zuurstofverbruik per m³ ten behoeve van de bedrijfsruimte of van het onderdeel van de bedrijfsruimte ingenomen water is gelegen.

2. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gesteld voor de bepaling van de vervuilingswaarde met betrekking tot het zuurstofverbruik per m³ ten behoeve van de bedrijfsruimte of het onderdeel van de bedrijfsruimte ingenomen water.

3. De onderstaande tabel bevat klassen met bijbehorende klassegrenzen en afvalwatercoëfficiënten:

Klasse	Klassegrenzen uitgedrukt in aantal vervuilingseenheden met betrekking tot het zuurstofverbruik per 3 ingenomen water		Afvalwatercoëfficiënt uitgedrukt in aantal vervuilingseenheden per m ³ ingenomen water in het heffingsjaar
	ondergrens	bovengrens	
1	> 0	0,0013	0,0010
2	> 0,0013	0,0020	0,0016
3	> 0,0020	0,0031	0,0025
4	> 0,0031	0,0048	0,0039
5	> 0,0048	0,0075	0,0060
6	> 0,0075	0,012	0,0094
7	> 0,012	0,018	0,015
8	> 0,018	0,029	0,023
9	> 0,029	0,045	0,036
10	> 0,045	0,070	0,056
11	> 0,070	0,11	0,088
12	> 0,11	0,17	0,14
13	> 0,17	0,27	0,21
14	> 0,27	0,42	0,33
15	> 0,42		0,5

4. Indien het aantal vervuilingseenheden met betrekking tot het zuurstofverbruik in een kalenderjaar voor de bedrijfsruimte of onderdeel van een bedrijfsruimte meer dan 1000 bedraagt en door de heffingplichtige aannemelijk is gemaakt dat de berekening van dit aantal overeenkomstig het eerste lid niet resulteert in een lager aantal vervuilingseenheden dan de berekening van dit aantal overeenkomstig artikel 20, eerste lid, is het eerste lid van overeenkomstige toepassing.

Besluit

houdende regels voor de toepassing van artikel 22 van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Besluit vervuilingswaarde ingenomen water).

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat van 18 juli 2000, nr. CDJZ/WVV/891, Centrale Directie Juridische Zaken;

Gelet op artikel 22, tweede lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren; De Raad van State gehoord (advies van 16 augustus 2000, nr. W09.00.0317/V);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat van _____, nr. CDJZ/WVV _____, Centrale Directie Juridische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. de Wet: de Wet verontreiniging oppervlaktewateren;
- b. het zuurstofverbruik: het zuurstofverbruik bepaald op basis van de som van het chemisch zuurstofverbruik en het zuurstofverbruik door omzetting van stikstofverbindingen, uitgedrukt in kilogrammen;
- c. de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water: de vervuilingswaarde als bedoeld in artikel 22, tweede lid, van de Wet;
- d. inspecteur: het hoofd, onderscheidenlijk de in artikel 123, derde lid, onder b, van de Waterschapswet, bedoelde ambtenaar van het waterschap;
- e. analyse: de analyse op het chemisch zuurstofverbruik en het zuurstofverbruik door omzetting van stikstofverbindingen.

Artikel 2

De vervuilingswaarde per m³ ingenomen water wordt bepaald met behulp van de navolgende tabel.

Indien de bedrijfsruimte of een onderdeel daarvan de volgende bedrijfscategorie betreft:	vervuilingswaarde per m3 ingenomen water:
Werkplaatsen voor motorvoertuigen en motoren	0,031
Bij afwezigheid of onvoldoende functioneren van saneringsmaatregelen	0,091
Inrichtingen uitsluitend bestemd voor het uitwendig reinigen van motorvoertuigen *)	0,0066
Aardappelverwerking	0,085
Champignonenteeltbedrijven	0,0093
Fruitconservenfabrieken	0,0087
Groenteconservenbedrijven	0,030
Groentewasserijen	0,018
Distilleerderijen/bottelarijen *)	0,036
Verf- en drukinktfabrieken	
producten op basis van organische oplosmiddelen (exclusief de lozing van loogbaden)	0,023
Leerlooierijen	0,017
Limonadefabrieken	0,010
Galvanische bedrijven, galvanische afdelingen binnen metaalverwerkende en overige bedrijven	0,023
Indien proceswater wordt geloosd, waarvan de gebruikte hoeveelheid afzonderlijk wordt gemeten	0,0050
Indien proceswater wordt geloosd, waarvan de gebruikte hoeveelheid afzonderlijk wordt gemeten, en geen ontvettings- en/of beitsbaden worden geloosd	0,0030
Grafische bedrijven	0,023
Metaalproducten- en machine-industrie *)	0,013
Indien geen ontvettings- en/of beitsbaden worden geloosd	0,011
Bedrijfsonderdeel bestemd voor het uitwendig reinigen van schepen (na toepassing van een zuiveringstechniek zoals een olieafscheider, bezinkput en zandfiltratie)	0,0040
Elektrotechnische industrie *)	0,0070
Indien geen ontvettings- en/of beitsbaden worden geloosd	0,0050
Pelsbereidingsbedrijven	0,017
Pluimveeslachterijen	0,075
Slagerijen	
Winkel	0,023
Winkel met worstmakerij	0,034
Winkel met worstmakerij en slachterij	0,048
Slachthuizen*	0,087
Textielbedrijven	0,020
Vatenwasserijen *)	0,36
Melkveehouderijen *)	
Lozing van voorspoelwater en spoelwater afkomstig van melkinstallaties	0,052
Indien voorspoelwater afkomstig van melkwinningsinstallaties niet wordt geloosd maar separaat wordt afgevoerd	0,0090
Visverwerkende bedrijven:	
Rokerijen	0,029
Marineerbedrijven bij lozing van voorbaden	0,37
Overige en/of gecombineerde activiteiten	0,070
Viswinkels alsmede bedrijfsruimten ten behoeve van ambulante handel	0,037
Bij het ontbreken van een goed functionerende combinatie van slibvangput en vetafscheider wordt de coëfficiënt van 0,037 verhoogd naar 0,070	
Vleeswarenbedrijven	0,016
Snackbedrijven	0,061
Wasserijen:	
Natwasserijen	0,013
Wassalons *)	0,015
Zuivelindustrie (jaarlijkse melkaanvoer meer dan 10 miljoen kg)	0,013
Ambachtelijke zuivelverwerking	0,016
Ijsbereiding	0,015
Zwem- en badinrichtingen	0,0040
Onderdelen voor suppletie en filterspoeling, voor zover de hoeveelheid water voor suppletie en filterspoeling afzonderlijk wordt vastgesteld.	0,0012
Sauna's	0,011

Onderwijsinstellingen, kazernes, bejaardencentra, woonwagencentra, internaten, recreatiebedrijven, horecabedrijven etc.	0,023
Ziekenhuizen, verpleegtehuizen en psychiatrische inrichtingen	0,020
Vier- en vijfsterrenhotels volgens de Benelux-hotelclassificatie	0,017
Chocolade- en suikerwerkindustrie	0,040
Eierverwerkende industrie	0,075
De niet in deze tabel vermelde bedrijfsruimten of onderdelen van bedrijfsruimten	0,023
*) Afvalwater afkomstig van de persoonlijke verzorging van werknemers werkzaam in van bedrijfsruimten of onderdelen van bedrijfsruimten die in deze tabel met een *) zijn aangeduid	0,023

Artikel 3

Indien in het heffingsjaar voorafgaande aan de toepassing van artikel 22 van de Wet het zuurstofverbruik, voor de betrokken bedrijfsruimte of voor het betrokken onderdeel daarvan, is bepaald met behulp van door meting, bemonstering en analyse verkregen gegevens, wordt in afwijking van artikel 2 de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water bepaald aan de hand van de formule:

$$C$$

$$-----$$

$$D \times 49,6$$

waarbij: C = het aantal kilogrammen zuurstofverbruik van de afgevoerde stoffen over de etmalen van het voorafgaande heffingsjaar waarover meting, bemonstering en analyse hebben plaatsgevonden;
D = het aantal m³ ingenomen water over de etmalen van het voorafgaande heffingsjaar waarover meting, bemonstering en analyse hebben plaatsgevonden.

Artikel 4

1. De vervuilingswaarde per m³ ingenomen water kan door de heffingplichtige op zijn kosten op aanvraag, dan wel ambtshalve door de inspecteur op kosten van de betrokken kwaliteitsbeheerder, in afwijking van de artikelen 2 en 3, worden bepaald aan de hand van monsterneming en analyse overeenkomstig het derde lid, onderscheidenlijk aan de hand van meting, bemonstering en analyse overeenkomstig het vierde lid.

2. In dit artikel wordt onder geschatte vervuilingswaarde verstaan: de overeenkomstig artikel 22 van de Wet en artikel 2 van dit besluit aan de hand van de geschatte hoeveelheid in te nemen water berekende vervuilingswaarde met betrekking tot het zuurstofverbruik van de over het heffingsjaar af te voeren stoffen.

3. Bij een geschatte vervuilingswaarde van minder dan 100 vervuilingseenheden:
a. wordt over een aantal voor het heffingsjaar representatieve etmalen afzonderlijk een etmaalverzamelmonster van het afgevoerde afvalwater samengesteld dat bestaat uit tenminste 8 deelmonsters die op verschillende voor het etmaal representatieve tijdstippen zijn genomen;

b. bedraagt het aantal van de onder a bedoelde etmalen:

bij een geschatte vervuilingswaarde van:		
minder dan 25	vervuilingseenheden:	4
25 tot 50	vervuilingseenheden:	6
50 tot 75	vervuilingseenheden:	8
75 tot 100	vervuilingseenheden:	10;

c. vindt analyse van het onder a bedoelde etmaalverzamelmonster plaats en wordt het resultaat van die analyse uitgedrukt in grammen per m³;

d. wordt de som van de onder c bedoelde resultaten van de analyses over de onder a bedoelde etmalen gedeeld door het aantal van die etmalen;

e. wordt de uitkomst van de toepassing van het onder d bepaalde gecorrigeerd voor het deel van het ingenomen water dat niet wordt afgevoerd, indien de heffingplichtige aannemelijk maakt dat dat deel 25% of meer bedraagt;

f. bedraagt de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water de overeenkomstig d en e gevonden waarde gedeeld door 49.600 grammen.

-
4. Bij een geschatte vervuilingswaarde van 100 vervuilingseenheden of meer:
- vindt in een aantal voor het heffingsjaar representatieve weken meting, bemonstering en analyse over de daarin gelegen etmalen plaats;
  - bedraagt het aantal van de onder a bedoelde weken:

bij een geschatte vervuilingswaarde van:

100 tot 250	vervuilingseenheden:	1
250 tot 500	vervuilingseenheden:	2
500 tot 750	vervuilingseenheden:	3
750 tot 1000	vervuilingseenheden:	4
1000 en meer	vervuilingseenheden:	

het door de inspecteur te bepalen aantal dat ten hoogste 12 kan bedragen;

c. wordt het zuurstofverbruik in de onder a bedoelde etmalen afgevoerde stoffen gedeeld door de hoeveelheid in die etmalen ingenomen water;

d. bedraagt de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water de uitkomst van de toepassing van onderdeel c, gedeeld door 49,6 kilogrammen.

5. Meting, bemonstering en analyse, alsmede de behandeling van het in het derde lid, onder a, bedoelde verzamelmonster geschieden overeenkomstig de nadere regels, bedoeld in artikel 20, derde lid, onderscheidenlijk in artikel 23, veertiende lid, van de Wet.

6. De inspecteur beslist op een in het eerste lid bedoelde aanvraag bij voor bezwaar vatbare beschikking en geeft daarin in ieder geval voorschriften met betrekking tot:

a. de tijdstippen en de etmalen waarop monsterneming en analyse moeten plaatsvinden, onderscheidenlijk de meetweek dan wel meetweken gedurende welke meting, bemonstering en analyse moeten plaatsvinden;

b. de bepaling van de hoeveelheid ingenomen water;

c. de correctie bedoeld in het derde lid, onder e;

d. de melding van verandering of te verwachten veranderingen die van invloed kunnen zijn op de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water van de betrokken bedrijfsruimte of het betrokken onderdeel van de bedrijfsruimte.

7. Een op basis van dit artikel bepaalde vervuilingswaarde per m³ ingenomen water geldt voor de betrokken bedrijfsruimte of het betrokken onderdeel van de bedrijfsruimte tot het heffingsjaar waarin dit artikel hetzij door de heffingplichtige hetzij door de inspecteur opnieuw wordt toegepast.

Artikel 5

De veranderingen in de bedrijfsomstandigheden die aanleiding kunnen geven tot een wijziging van de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water worden onverwijld aan de inspecteur gemeld.

Artikel 6

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 2001.

Artikel 7

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit vervuilingswaarde ingenomen water.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

DE STAATSSECRETARIS VAN VERKEER EN WATERSTAAT,

Nota van toelichting

Algemeen

Dit besluit geeft uitvoering aan artikel 22, tweede lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (hierna: de wet), zoals dit met ingang van 1 januari 2001 luidt. Met ingang van die datum is de wet van 16 maart 2000, houdende vervanging van hoofdstuk IV van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Stb. 135) in werking getreden. Het nieuwe artikel 22 geeft voor de vaststelling van de vervuilingswaarde een bijzondere regeling voor in beginsel kleinere bedrijfsmatige lozers. De regeling houdt in dat de vervuilingswaarde wordt bepaald op basis van de hoeveelheid in het heffingsjaar ingenomen water en de van toepassing zijnde afvalwatercoëfficiënt uit de in artikel 22, derde lid, van de wet opgenomen tabel. De heffingplichtige behoeft het vanuit de betrokken bedrijfsruimte of het betrokken onderdeel daarvan afgevoerde afvalwater niet op de voet van artikel 20, eerste lid, van de wet te meten, bemonsteren en analyseren. De van toepassing zijnde afvalwatercoëfficiënt is ingevolge artikel 22, eerste lid, van de wet, gebaseerd op de vervuilingswaarde met betrekking tot het zuurstofverbruik per m³ ingenomen water.

Dit besluit ziet op de vaststelling van de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water met behulp waarvan de van toepassing zijnde afvalwatercoëfficiënt van de in artikel 22, derde lid, van de wet opgenomen tabel bepaald kan worden.

Indien de op basis van dit besluit bepaalde vervuilingswaarde per m³ ingenomen water bijvoorbeeld 0,020 vervuilingseenheid bedraagt, dan valt deze binnen de klassengrenzen behorende bij klasse 8 (>0,018 - 0,029) van de in artikel 22, derde lid, van de wet opgenomen tabel. Dit betekent dat de afvalwatercoëfficiënt van 0,023 vervuilingseenheid van toepassing is.

De toepassing van artikel 22 van de wet moet leiden tot een zo goed mogelijke benadering van de werkelijke verontreiniging zonder dat de heffingplichtige onnodige kosten voor meting, bemonstering en analyse hoeft te maken (kamerstukken II 1998/99, 26 367, nr.3, blz. 9 en 10). In dit besluit zijn tegen die achtergrond een drietal bepalingwijzen voor de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water opgenomen. Deze reiken van een forfaitaire bepalingwijze tot een bepaling op basis van monsterneming en analyse dan wel meting, bemonstering en analyse.

Financiële gevolgen en administratieve lastendruk voor het bedrijfsleven

Dit besluit heeft op zich zelf geen directe financiële gevolgen voor het bedrijfsleven. De financiële gevolgen van de nieuwe tabel afvalwatercoëfficiënten vloeien voort uit het nieuwe artikel 22 van de wet. De financiële gevolgen voor het bedrijfsleven van het nieuwe artikel 22 van de wet zijn in de wetgeschiedenis uitvoerig toegelicht. (kamerstukken II, 1998/99, 26 367, nr.3, blz 19 en 20.) Dit besluit heeft enige gevolgen voor de administratieve lastendruk voor het bedrijfsleven indien de heffingplichtige op aanvraag artikel 4 toepast. Ingevolge artikel 4, eerste lid, van dit besluit komt de toepassing van dat artikel op aanvraag van de heffingplichtige voor zijn rekening. De heffingplichtige zal echter een zodanige aanvraag slechts doen indien hij verwacht dat hij ter zake van zijn bedrijfsruimte of het onderdeel van de bedrijfsruimte een lagere afvalwatercoëfficiënt kan bewerkstelligen dan op basis van artikel 2 dan wel artikel 3 het geval zou zijn. Een lagere afvalwatercoëfficiënt leidt immers tot een lager bedrag aan te betalen verontreinigingsheffing.

EU-notificatie

In artikel 4, vijfde lid, wordt verwezen naar de voorschriften omtrent meting, bemonstering en analyse van bijlage I van het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren (hierna: Uvr). Dit besluit bevat technische voorschriften als bedoeld in artikel 1, negende lid, van richtlijn nr.98/34/EG van het Europese Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften (PbEG 1998 L 204). De technische voorschriften hebben in 1997 de voorgeschreven notificatieprocedure doorlopen. Aangezien de werkingssfeer van de bovenbedoelde technische voorschriften is uitgebreid tot de bedrijven die de tabel afvalwatercoëfficiënten toepassen zijn deze voorschriften met vermelding van de ruimere toepassing, in 2000 opnieuw bij de Europese Commissie genotificeerd. Het door de Europese Commissie toegekende notificatienummer is 2000/0467/NL.

Artikelsgewijs

Artikel 1, onder b.

De definitie van zuurstofverbruik is ontleend aan artikel 20, zesde lid, van de wet.

Artikel 1, onder d.

De inspecteur is op basis van deze omschrijving het hoofd van het bureau verontreinigingsheffing rijkswateren dan wel de ambtenaar van het waterschap belast met de inspecteurstaken.

Artikel 2.

Op basis van dit artikel wordt allereerst de vervuilingswaarde per m3 ingenomen water op forfaitaire wijze vastgesteld met behulp van de in dit artikel opgenomen tabel, waarin per omschreven categorie van bedrijfsruimten of onderdelen van bedrijfsruimten een vaste vervuilingswaarde per m3 ingenomen water is vermeld. De genoemde categorieën zijn ontleend aan de tabellen afvalwatercoëfficiënten, die opgenomen waren in het Uvr en in de belastingverordeningen van de met het waterkwaliteitsbeheer belaste waterschappen. De coëfficiënten van dit artikel zijn verkregen door de coëfficiënten van de vigerende tabellen afvalwatercoëfficiënten om te zetten naar coëfficiënten op basis van de hoeveelheid ingenomen water. De omzetting is gebaseerd op het door Tauw Milieu B.V. in opdracht van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat uitgevoerd onderzoek (kamerstukken II, 26 367, nr.3, blz. 19). De in dit artikel vermelde categorieën bestrijken al de soorten bedrijfsruimten of onderdelen daarvan ten aanzien waarvan artikel 22 van de wet wordt toegepast. De vervuilingswaarde per m3 ingenomen water van ongeveer 90% van die bedrijfsruimten of onderdelen daarvan bevindt zich binnen de klassengrenzen van klasse 8 ($> 0,018 - 0,029$). Dit is gebleken uit het hiervoor vermelde onderzoek. De in dit artikel opgenomen tabel zal indien nodig worden aangepast. De aanpassing kan bijvoorbeeld het gevolg zijn van onderzoeken naar aanleiding van nieuwe productie- en zuiveringstechnieken of van de landelijke resultaten van de toepassing van artikel 4 van dit besluit.

De toepassing van de in dit artikel opgenomen tabel kan aan de hand van het volgende voorbeeld worden verduidelijkt. De bij de categorie limonadefabriek vermelde vervuilingswaarde per m3 ingenomen water bedraagt 0,010 vervuilingseenheid, hetgeen valt binnen de klassengrenzen van klasse 6 ($>0,0075 - 0,012$) van de in artikel 22, derde lid, van de wet, opgenomen tabel. De van toepassing zijnde afvalwatercoëfficiënt bedraagt 0,0094 vervuilingseenheid per m3 ingenomen water.

Artikel 3.

In artikel 3 is vervolgens neergelegd dat indien in het heffingsjaar voorafgaand aan de toepassing van artikel 22 van de wet de vervuilingswaarde met betrekking tot het zuurstofverbruik voor de betrokken bedrijfsruimte of het betrokken onderdeel daarvan is bepaald aan de hand van door meting, bemonstering en analyse verkregen gegevens, artikel 2 geen toepassing vindt. De vervuilingswaarde per m3 ingenomen water wordt dan bij toepassing van artikel 3 afgeleid van de gegevens met betrekking tot de etmalen waarover meting, bemonstering en analyse hebben plaatsgevonden. Dit zijn de etmalen die door middel van een meetbeschikking representatief waren gesteld voor het gehele heffingsjaar. De vervuilingswaarde per m3 ingenomen water wordt bepaald door het aantal kilogrammen zuurstofverbruik van de over de etmalen afgevoerde stoffen te delen door het product van het aantal m3 over die etmalen ingenomen water en 49,6. In het geval van meting, bemonstering en analyse wordt het aantal kilogrammen zuurstofverbruik van de over het etmaal afgevoerde stoffen bepaald. Ingevolge artikel 19, vierde lid, onder a, van de wet, representeert het jaarlijks zuurstofverbruik van 49,6 kilogrammen immers één vervuilingseenheid.

Het voorgaande wordt aan de hand van een voorbeeld verduidelijkt .
In het kalenderjaar 2003 wordt voor het eerst met betrekking tot een bedrijfsruimte of een onderdeel daarvan artikel 22 van de wet toegepast. In het kalenderjaar 2002 is het zuurstofverbruik van de vanuit de bedrijfsruimte of het onderdeel van de bedrijfsruimte afgevoerde bepaald aan de hand van meting, bemonstering en analyse verkregen gegevens. Meting, bemonstering en analyse hebben over vier bij meetbeschikking aangewezen etmalen plaatsgevonden. Het zuurstofverbruik van de afgevoerde stoffen en de hoeveelheid ingenomen water bedroegen over:

etmaal 1: 55 kilogrammen respectievelijk 30 m3
etmaal 2: 45 kilogrammen respectievelijk 20 m3
etmaal 3: 50 kilogrammen respectievelijk 25 m3
etmaal 4: 50 kilogrammen respectievelijk 25 m3

De vervuilingswaarde per m3 ingenomen water bedraagt:

$$\frac{200}{100 \times 49,6} = 0,040 \text{ vervuilingseenheid}$$

Een vervuilingswaarde per m3 ingenomen water van 0,040 vervuilingseenheid valt binnen de klassengrenzen van klasse 9 (>0,029 - 0,045) van de in artikel 22, derde lid, van de wet, opgenomen tabel, De toe te passen afvalwatercoëfficiënt is derhalve 0,036 vervuilingseenheid per m3 ingenomen water.

Artikel 4, eerste en zesde lid.

De op de voet van artikel 2 dan wel van artikel 3 bepaalde vervuilingswaarde per m3 ingenomen water kan naar de mening van hetzij de heffingplichtige hetzij de inspecteur onvoldoende de werkelijke vervuilingswaarde per m3 ingenomen water weergeven. Artikel 4 biedt in een dergelijk geval aan zowel de heffingplichtige als aan de inspecteur de mogelijkheid om aan de hand van monsterneming en analyse dan wel van meting, bemonstering en analyse over een beperkt aantal etmalen de werkelijke vervuilingswaarde per m3 ingenomen water te bepalen. De toepassing door de heffingplichtige voor zijn rekening moet op aanvraag geschieden. De inspecteur beslist op de aanvraag bij voor bezwaar vatbare beschikking en neemt in die beschikking voorschriften ten aanzien van de in artikel 4, zesde lid genoemde onderwerpen. De ambtshalve toepassing door de inspecteur geschiedt voor rekening van de betrokken kwaliteitsbeheerder. De op basis van artikel 4 gevonden vervuilingswaarde per m3 ingenomen water geldt dan voor de toepassing van artikel 22 van de wet in plaats van de op de voet van artikel 2 dan wel artikel 3 bepaalde waarde.

Artikel 4, tweede en zevende lid.

Het aantal etmalen of weken waarin de heffingplichtige dan wel de inspecteur monsterneming en analyse dan wel meting, bemonstering en analyse moet verrichten is afhankelijk van de geschatte vervuilingswaarde over het heffingsjaar. Op basis van artikel 4, tweede lid, van dit besluit is de geschatte vervuilingswaarde het aantal vervuilingseenheden over het heffingsjaar berekend met toepassing van artikel 22 van de wet en van de op de voet van artikel 2 bepaalde vervuilingswaarde per m3 ingenomen water. De bij die vervuilingswaarde behorende afvalwatercoëfficiënt van de in artikel 22, derde lid, van de wet opgenomen tabel, vermenigvuldigd met de geschatte hoeveelheid over het heffingsjaar in te nemen water resulteert in de geschatte vervuilingswaarde. Indien de geschatte vervuilingswaarde lager is dan 100 vervuilingseenheden moeten monsterneming en analyse op de voet van artikel 4, derde lid, plaatsvinden. Indien de geschatte vervuilingswaarde 100 vervuilingseenheden of meer bedraagt moeten meting, bemonstering en analyse op de voet van artikel 4, vierde lid, plaatsvinden. Indien in enig jaar de vervuilingswaarde per m3 ingenomen water volgens artikel 4 is bepaald, behoeven monsterneming en analyse dan wel meting, bemonstering en analyse niet meer plaats te vinden in daaropvolgende heffingsjaren. Een in enig jaar op de voet van artikel 4 bepaalde vervuilingswaarde per m3 ingenomen water blijft, ingevolge het zevende lid, met betrekking tot de bedrijfsruimte of het onderdeel daarvan gelden, tot het heffingsjaar waarin dit artikel hetzij op aanvraag van de heffingplichtige hetzij ambtshalve door de inspecteur wederom wordt toegepast.

Artikel 4, derde lid.

Bij de toepassing van het derde lid worden gedurende een aantal etmalen deelmonsters op bepaalde tijdstippen van een etmaal genomen en samengevoegd tot een verzamelmonster over dat etmaal. Het aantal etmalen waarin de monsterneming en analyse moeten plaatsvinden, bedraagt tenminste vier en ten hoogste tien.

In ieder etmaal waarin monsterneming en analyse plaats heeft wordt een etmaalverzamelmonster samengesteld dat bestaat uit tenminste 8 deelmonsters die op verschillende voor dat etmaal representatieve tijdstippen zijn genomen. Ieder etmaalverzamelmonster wordt geanalyseerd op zuurstofverbruik, hetgeen resulteert in een concentratie van een aantal milligrammen per liter. Aangezien 1 m³ gelijk staat aan 1000 liter is een aantal milligrammen per liter gelijk aan een aantal grammen per m³. De som van de gevonden concentraties zuurstofverbruik van de etmaalverzamelmonsters wordt gedeeld door het aantal etmalen waarin monsterneming en analyse hebben plaats gevonden. Dit resulteert in een gemiddeld zuurstofverbruik per m³ uitgedrukt in grammen. Aangezien het zuurstofverbruik van 49,6 kilogrammen op basis van artikel 19, vierde lid, onder a, van de wet één vervuilingseenheid representeert, moet het gemiddeld zuurstofverbruik per m³ gedeeld worden door 49.600 om tot de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water te komen.

De geanalyseerde etmaalverzamelmonsters bestaan uit deelmonsters die genomen zijn uit het afgevoerde afvalwater. Indien echter een aanzienlijk deel van het ingenomen water niet wordt afgevoerd, wijkt de berekende vervuilingswaarde per m³ ingenomen water sterk af van de werkelijke vervuilingswaarde per m³ ingenomen water. Indien derhalve de heffingplichtige aannemelijk kan maken dat het percentage ingenomen water dat niet wordt afgevoerd 25% of meer bedraagt, wordt de gevonden vervuilingswaarde per m³ ingenomen water hiervoor gecorrigeerd, dat wil zeggen voor het verschil tussen het over het etmaal ingenomen water en de hoeveelheid afgevoerd water. Het bovenstaande wordt aan de hand van een voorbeeld verduidelijkt.

De heffingplichtige voor een groentewasserij doet een aanvraag tot toepassing van artikel 4. Op basis van een geschatte hoeveelheid ingenomen water over het heffingsjaar van 2.000 m³, bedraagt de geschatte vervuilingswaarde 36 vervuilingseenheden. Op basis van het derde lid moeten monsterneming en analyse gedurende 6 etmalen plaatsvinden. Veertig percent van de hoeveelheid ingenomen water wordt niet afgevoerd. De analyse van de zes etmaalverzamelmonsters levert de volgende concentraties zuurstofverbruik:

etmaal 1: 1.488 grammen/ m³
etmaal 2: 1.116 grammen/ m³
etmaal 3: 1.116 grammen/ m³
etmaal 4: 1.116 grammen/ m³
etmaal 5: 1.488 grammen/ m³
etmaal 6: 1.116 grammen/ m³

Het gemiddeld zuurstofverbruik in grammen per m³ bedraagt:
7.440 grammen = 1.240 grammen per m³

6

1.240 grammen zuurstofverbruik per m³ staat gelijk aan $1.240/49.600 = 0,025$ vervuilingseenheid per m³. Aangezien echter 40% van het ingenomen water niet wordt afgevoerd moet de gevonden waarde hiervoor gecorrigeerd worden, hetgeen resulteert in een waarde van $0,025$ vervuilingseenheid per m³ $\times 0,60 = 0,015$ vervuilingseenheid per m³ ingenomen water. De gevonden vervuilingswaarde per m³ ingenomen water behoort bij klasse 7 (>0,012 - 0,018) van de in artikel 22, derde lid, van de wet opgenomen tabel. De toe te passen afvalwatercoëfficiënt bedraagt 0,015 vervuilingseenheid per m³ ingenomen water.

Artikel 4, vierde lid.

Bij de toepassing van het vierde lid vindt gedurende één of meer weken meting, bemonstering en analyse plaats. Het aantal weken bedraagt ten minste één en ten hoogste twaalf. De vervuilingswaarde per m³ ingenomen water wordt berekend door het aantal kilogrammen zuurstofverbruik van de over de week onderscheidenlijk weken afgevoerde stoffen te delen door het product van het aantal m³ over die week onderscheidenlijk die weken ingenomen water en vervolgens door 49,6 kilogrammen. Op deze wijze wordt een vervuilingswaarde per m³ ingenomen water verkregen die niet meer gecorrigeerd hoeft te worden voor de hoeveelheid ingenomen water die niet wordt afgevoerd.

Het bovenstaande wordt aan de hand van het volgende voorbeeld verduidelijkt.

De geschatte vervuilingswaarde van een ziekenhuis met een geschatte jaarlijkse hoeveelheid ingenomen water van 10.000 m3 bedraagt 230 vervuilingseenheden. Dit betekent dat bij toepassing van artikel 4 meting, bemonstering en analyse gedurende één week moeten plaatsvinden. Het gevonden zuurstofverbruik en de hoeveelheid ingenomen water bedragen over:

etmaal 1:	23,61 kilogrammen	28 m3
etmaal 2:	21,92 kilogrammen	26 m3
etmaal 3:	21,92 kilogrammen	26 m3
etmaal 4:	23,61 kilogrammen	28 m3
etmaal 5:	21,92 kilogrammen	26 m3
etmaal 6:	24,45 kilogrammen	29 m3
etmaal 7:	22,77 kilogrammen	27 m3

De vervuilingswaarde per m3 ingenomen water bedraagt:
160,2 kilogrammen = 0,843 kilogram per m3 =

-----
190 m3

0,843 = 0,017 vervuilingseenheid per m3.

49,6

De gevonden vervuilingswaarde per m3 ingenomen water van het ziekenhuis behoort bij klasse 7 (>0,012 - 0,018) van de in artikel 22, derde lid, van de wet opgenomen tabel. De toe te passen afvalwatercoëfficiënt bedraagt 0,015 vervuilingseenheid per m3 ingenomen water.

Artikel 5.

De inspecteur kan in de aan hem gemelde veranderingen in de bedrijfsomstandigheden aanleiding vinden om artikel 4 ambtshalve toe te passen.

Artikel 6.

Dit besluit treedt op hetzelfde tijdstip in werking als de wet van 16 maart 2000, houdende vervanging van hoofdstuk IV van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren(Stb.135).

DE STAATSSECRETARIS VAN VERKEER EN WATERSTAAT,

drs J.M. de Vries

N.B. De officiële versie van bovenstaand besluit zal in het najaar 2000 gepubliceerd worden in het Staatsblad.

Bijlage 3 Vergelijking van de oude tabel met de nieuwe klassentabel (transponeringstabel) inclusief toelichting

---

Overzicht van de per tabelklasse in te schalen bedrijfstakken aangeduid met de bijbehorende nummering van de oude tabel afvalwatercoëfficiënten.

Tabelklasse	Bedrijfs categorie oude tabel afvalwatercoëfficiënten
1 (0,0010)	40 A (Suppletiewater).
2 (0,0016)	-
3 (0,0025)	18 A3.
4 (0,0039)	18 C3, 40 A.
5 (0,006)	1 B, 18 A2, 18 D1, 18 D2.
6 (0,0094)	7, 8, 15, 18 C2, 32 Bb, 40 B.
7 (0,015)	11, 14, 18 C1, 22, 35 A, 36 a, 36 c, 39 A, 39 B, 39 C, 41 C.
8 (0,023)	13, 18 A1, 18 B, 26 A1a, 30 A, 33 a, 41 A, 41 B, 44, 45.
9 (0,036)	1 A, 10, 12 B, 26 A1b, 33 d, 42.
10 (0,056)	26 A1c, 32 Ba, 33 c, 33 d (geen voorzieningen), 35B.
11 (0,088)	1 A (geen voorzieningen), 3, 24, 26 A2, 43.
12 (0,14)	-
13 (0,21)	-
14 (0,33)	31, 33 b.
15 (0,5)	

Nadere toelichting op de transponeringstabel

De vervuilingswaarde per m³ ingenomen water is per bedrijfs categorie op de volgende wijze vastgesteld:

- 1 De bedrijfs categorieën die in de oude tabel afvalwatercoëfficiënten opgenomen waren met een coëfficiënt op basis van 1 m³ gebruikt water zijn in de bedrijventabel met dezelfde coëfficiënt opgenomen. Dit betreft ongeveer 90% van de tabelbedrijven.

-
- 2 De bedrijfscategorieën waarvan de afvalwatercoëfficiënt op basis van productie en dergelijke in de tabel was opgenomen zijn tijdens een door Tauw Milieubeheer B.V. in opdracht van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat verricht onderzoek omgerekend naar een coëfficiënt op basis van ingenomen waterhoeveelheden. Deze vervuilingcoëfficiënten komen dus niet meer overeen met in de oude tabel opgenomen afvalwatercoëfficiënten.
- 3 Daarnaast is van zeven bedrijfscategorieën geen relatie vast te stellen tussen de hoeveelheid ingenomen water en de vervuilingswaarde. In individuele gevallen zal de relatie waarschijnlijk wel aantoonbaar kunnen zijn en biedt toepassing van artikel 4 wellicht de mogelijkheid een vervuilingcoëfficiënt vast te stellen.

Het gaat om de volgende bedrijfscategorieën:

- Chemische industrie.
- Verf- en drukinktfabrieken inzake productie op waterbasis.
- Parfum- en cosmeticafabrieken.
- Vetsmelterijen.
- Veeteeltbedrijven etc. terzake lozing van gier en mest.*
- Poetsdoekwasserijen.
- Chemische wasserijen.

(* Lozingen van gier en mest zijn overigens wettelijk niet meer toegestaan)

Bijlage 4a Model-beschikking op grond van artikel 4, derde en zesde lid van het Besluit vervuilingswaarde ingenomen water

---

De ambtenaar belast met de heffing van <naam waterschap>;

gezien de aanvraag van <heffingplichtige>, om aan de hand van bemonstering en analyse de vervuilingswaarde met betrekking tot het zuurstofverbruik per m³ ingenomen water ten behoeve van een bedrijfsruimte of onderdeel van een bedrijfsruimte te bepalen;

gelet op het Besluit vervuilingswaarde ingenomen water;

gelet op artikel < >, van de Verordening zuiveringslasten <naam waterschap>;

gelet op het Besluit administratieve verplichtingen Waterschapsbelastingen;

Besluit:

- 1 Ten aanzien van het afvalwater dat vanuit de <bedrijfsruimte, onderdeel van> wordt afgevoerd de aanvraag toe te kennen. Bemonstering en analyse op CZV en N-kj ter bepaling van de vervuilingswaarde per m³ ingenomen dient gedurende <data> plaats te vinden.
- 2 De bemonstering gedurende het etmaal geschiedt door van .... uur tot .... uur iedere .... minuten een steekmonster te nemen van minimaal .... ml en deze te verzamelen in een monsterverzamelvat. De monsterneming uit het monsterverzamelvat en analyse vindt plaats volgens < > van de bijgevoegde voorschriften.
- 3 Uit het resultaat van de analyses wordt een rekenkundig gemiddeld zuurstofverbruik per etmaal berekend, uitgedrukt in grammen per m³ onder de voorwaarde dat de hoeveelheid ingenomen water gedurende de bemonsterde etmalen representatief is ten opzichte van de jaarhoeveelheid ingenomen water. De vervuilingswaarde per m³ ingenomen water wordt berekend door het rekenkundig gemiddelde zuurstofverbruik per etmaal te delen door 49.600.
- 4 Het bedrijf dient een administratie te voeren gedurende de bemonsterde etmalen en het gehele kalenderjaar van de hoeveelheid ingenomen water en, indien van toepassing, de hoeveelheid ingenomen water dat als koelwater is gebruikt.
- 5 Het aantal vervuilingseenheden met betrekking tot het zuurstofverbruik voor de <bedrijfsruimte of een onderdeel daarvan> wordt berekend door de hoeveelheid ingenomen water te vermenigvuldigen met de afvalwatercoëfficiënt uit de tabel behorende bij de klasse waarbinnen de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water, als bepaald volgens voorschrift 3, is gelegen.
- 6 Indien het bedrijf van mening is, dat de toegewezen etmalen niet representatief zijn voor de bedrijfsvoering, kan deze voor aanvang van het onderzoek met redenen omkleed om andere etmalen verzoeken.
- 7 De analyseresultaten dienen binnen één maand na afloop van het onderzoek schriftelijk aan het waterschap te worden gerapporteerd.
- 8 Het bedrijf dient op een etmaal dat bemonstering plaatsvindt ten minste twee liter van het verzamelmonster beschikbaar te houden voor het waterschap. De monsterflessen dienen 48 uur gekoeld (0-4 °C) te

---

worden bewaard nadat de bemonstering is afgelopen en duidelijk geëtiketteerd te zijn.

- 9 Veranderingen ten opzichte van de in de aanvraag vermelde gegevens die van invloed zijn op de afvalwaterlozing dienen schriftelijk te worden gemeld aan het waterschap.
- 10 Indien niet aan de in deze beschikking vermelde en overige van kracht zijnde voorschriften wordt voldaan kan de bedrijfsruimte of het onderdeel van de bedrijfsruimte ambtshalve in een klasse worden ingedeeld.
- 11 De berekening van de aanslag vindt, onverminderd het voorgaande, plaats met toepassing van de Verordening zuiveringslasten waterschap < >.

Hoogachtend,
de ambtenaar belast met de heffing,

Indien u het niet eens bent met deze beschikking, kunt u hierover een gemotiveerd bezwaarschrift indienen bij de ambtenaar belast met de heffing, van < >. Het bezwaarschrift moet worden ingediend binnen een termijn van 6 weken na de dag, volgend op die van de dagtekening van deze beschikking. Ook indien een bezwaarschrift wordt ingediend dienen de voorschriften in deze beschikking te worden nagekomen.

Bijlage 4b Model-beschikking op grond van artikel 4, vierde en zesde lid van het Besluit vervuilingswaarde ingenomen water

---

De ambtenaar belast met de heffing van <naam waterschap>;

gezien de aanvraag van <heffingplichtige>, om aan de hand van meting, bemonstering en analyse de vervuilingswaarde met betrekking tot het zuurstofverbruik per m³ ingenomen water ten behoeve van een bedrijfsruimte of onderdeel van een bedrijfsruimte te bepalen;

gelet op het Besluit vervuilingswaarde ingenomen water;

gelet op artikel < >, van de Verordening zuiveringslasten <naam waterschap>;

gelet op het Besluit administratieve verplichtingen Waterschapsbelastingen;

Besluit:

- 1 Ten aanzien van het afvalwater dat vanuit de <bedrijfsruimte, onderdeel van> wordt afgevoerd de aanvraag toe te kennen. Meting, bemonstering en analyse op CZV en N-kj ter bepaling van de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water dient gedurende < > plaats te vinden met inachtneming van de bijgevoegde voorschriften.
- 2 De monsternamen uit het monsterverzamelvat dient op .... uur plaats te vinden.
- 3 Het zuurstofverbruik van de afgevoerde stoffen in de etmalen waarover meting, bemonstering en analyse heeft plaatsgevonden wordt gedeeld door de hoeveelheid in die etmalen ingenomen water. De uitkomst van de berekening uit de vorige volzin wordt gedeeld door 49,6 kilogrammen en resulteert in een vervuilingswaarde per m³ ingenomen water.
- 4 Het bedrijf dient een administratie te voeren van:
  - de hoeveelheid ingenomen water per etmaal tijdens het onderzoek;
  - de totale hoeveelheid ingenomen water per jaar;
  - de productie per etmaal tijdens het onderzoek;
  - de totale productie per jaar;
  - de hoeveelheid gebruikt koelwater;
  - .....
- 5 Het aantal vervuilingseenheden met betrekking tot het zuurstofverbruik voor de <bedrijfsruimte of een onderdeel daarvan> wordt berekend door de hoeveelheid ingenomen water te vermenigvuldigen met de afvalwatercoëfficiënt uit de tabel behorende bij de klasse waarbinnen de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water, als bepaald volgens voorschrift 3, is gelegen.
- 6 De vervuilingswaarde van het sanitaire afvalwater dat niet in de afvalwatercoëfficiënt is verdisconteerd wordt vastgesteld door de hoeveelheid ingenomen water per jaar voor de persoonlijke verzorging van werknemers te vermenigvuldigen met de afvalwatercoëfficiënt uit klasse 8 van de tabel afvalwatercoëfficiënten van artikel 22, derde lid Wvo.

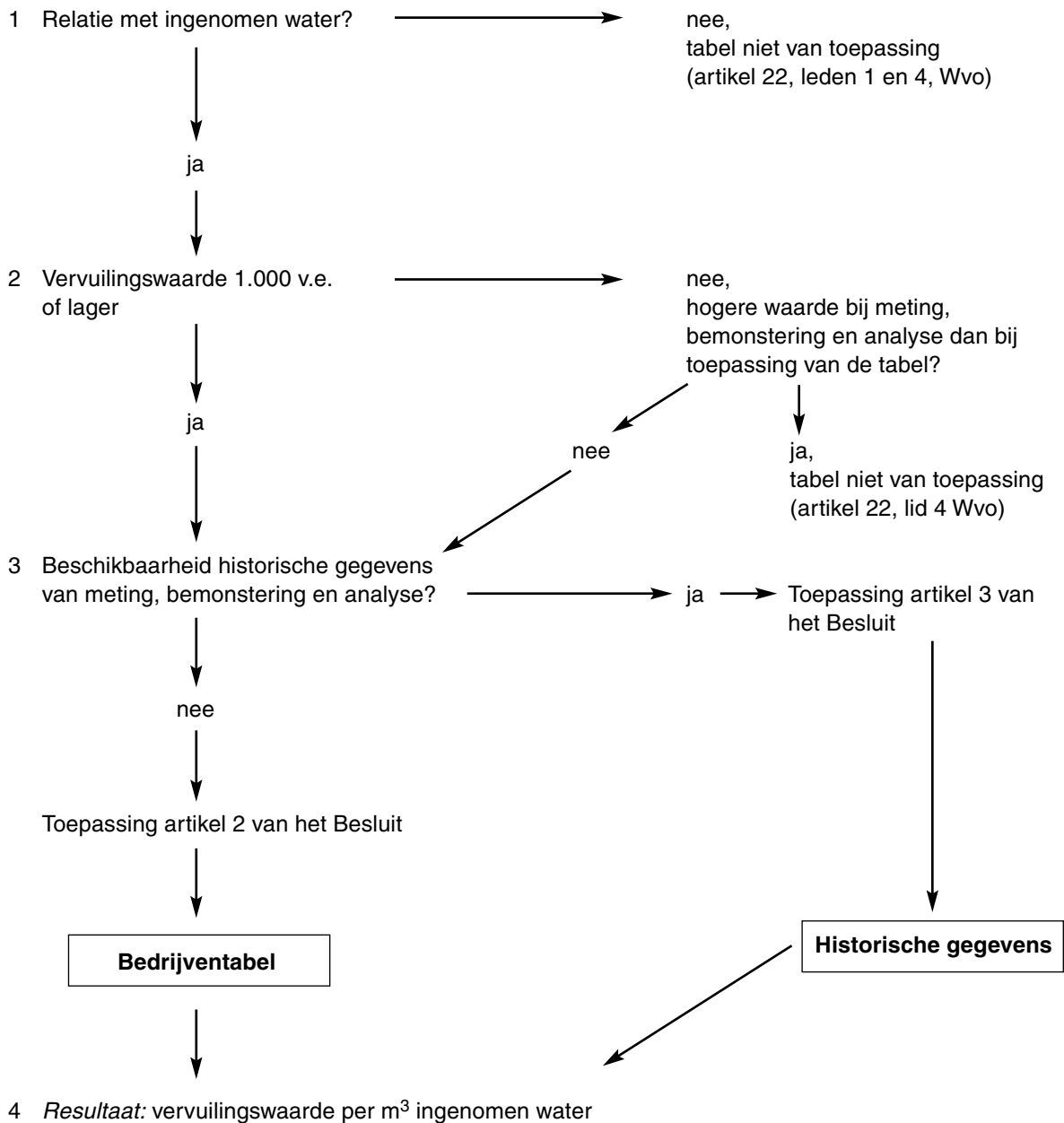
-
- 7 Indien het bedrijf van mening is, dat de toegewezen meetperiode niet representatief is voor de bedrijfsvoering, kan het bedrijf voor aanvang van het onderzoek met redenen omkleed om een andere meetperiode verzoeken.
  - 8 De analyseresultaten dienen binnen één maand na afloop van het onderzoek schriftelijk aan het waterschap te worden gerapporteerd.
  - 9 Het bedrijf dient op een meetdag ten minste twee liter van het verzamelmonster voor het waterschap beschikbaar te houden. De monsterflessen dienen 48 uur gekoeld (0-4 °C) te worden bewaard nadat de bemonsteringsperiode is afgelopen en duidelijk geëtiketteerd te zijn. Op het etiket moeten zowel begindatum als einddatum worden vermeld alsmede de monsternametijd.
  - 10 Veranderingen ten opzichte van de in de aanvraag vermelde gegevens die van invloed zijn op de afvalwaterlozing dienen schriftelijk te worden gemeld aan het waterschap.
  - 11 Indien niet aan de in deze beschikking vermelde en overige van kracht zijnde voorschriften wordt voldaan kan de bedrijfsruimte of het onderdeel van de bedrijfsruimte ambtshalve in een klasse worden ingedeeld.
  - 12 De berekening van de aanslag vindt, onverminderd het voorgaande, plaats met toepassing van de Verordening zuiveringslasten waterschap < >.

Hoogachtend,
de ambtenaar belast met de heffing,
namens deze,

Indien u het niet eens bent met deze beschikking, kunt u hierover een gemotiveerd bezwaarschrift indienen bij de ambtenaar belast met de heffing. Het bezwaarschrift moet worden ingediend binnen een termijn van 6 weken na de dag, volgend op die van de dagtekening van deze beschikking. Ook indien een bezwaarschrift wordt ingediend dienen de voorschriften in deze beschikking te worden nagekomen.

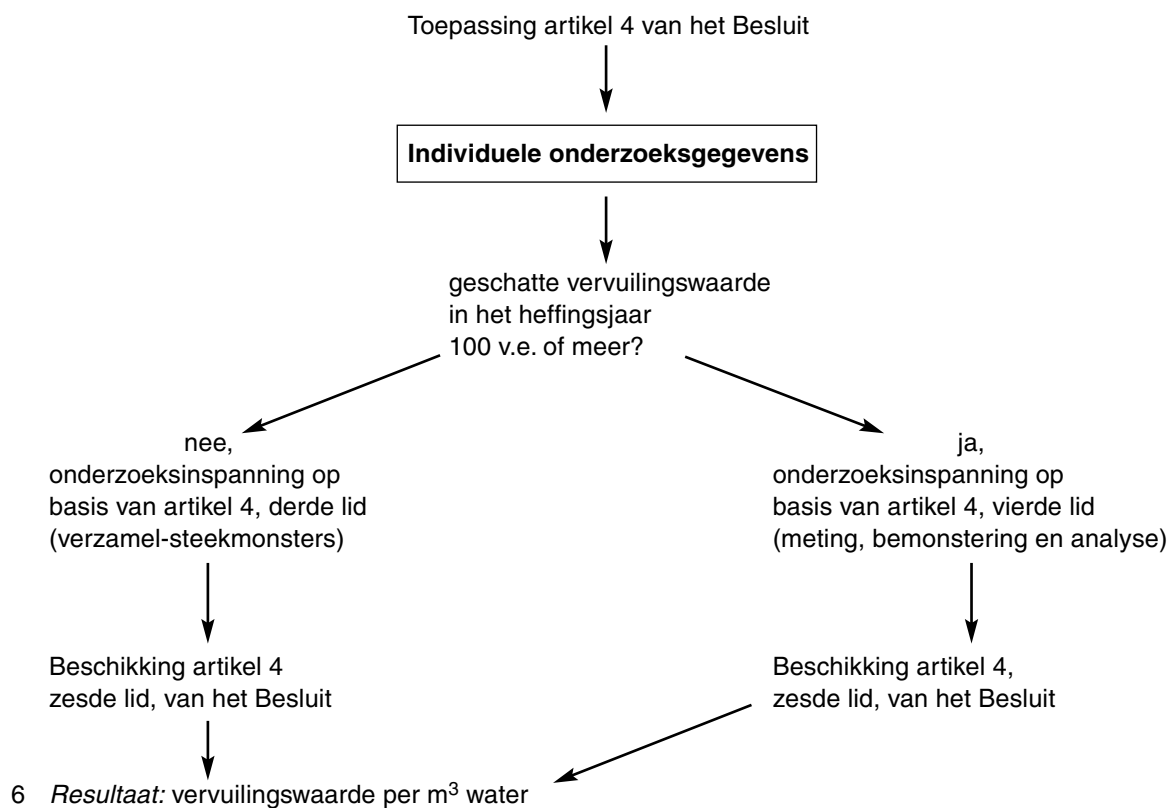
Bijlage 5 Stroomschema systematiek nieuwe tabel

- 5 De heffingplichtige (op aanvraag) en de ambtenaar belast met de heffing kunnen artikel 4 van het Besluit toepassen, indien men het niet eens is met de op basis van artikel 2 of 3 vastgestelde vervuilingswaarde per m³ ingenomen water (resultaat 4).

- 7 Aan de hand van de vervuilingswaarde per m³ ingenomen water als vastgesteld op grond van de artikelen 2, 3 of 4 van het Besluit (zie resultaat 4 of 6) wordt de toepasselijke klasse van de tabel van artikel 22, derde lid Wvo bepaald.

- 8 Afvalwatercoëfficiënten behorende bij de toepasselijk tabelklasse x hoeveelheid in het heffingsjaar ingenomen water =

Vervuilingswaarde in het heffingsjaar

Bijlage 6 Samenstelling subwerkgroep nieuwe tabel afvalwatercoëfficiënten

---

L. Otten (Vz.)	Bureau Verontreinigingsheffing Rijkswateren
Mr. R.J.J. Lazaroms (Secr.)	Unie van waterschappen
Mr. Drs. S.J. Bolhuis	Ministerie van Verkeer en Waterstaat
T. Bouwmeester	Zuivering Veluwe
mw. M. Liefing	Hoogheemraadschap Uitwaterende sluisen
S. Koeten	Hoogheemraadschap Uitwaterende sluisen
H. Moraal	RIZA
P. Nagtegaal	Bureau Verontreinigingsheffing Rijkswateren